

இலங்கை

வீடு

இலங்கை

கலை இலக்கிய சஞ்சிகை

11

12

இலங்கை

ஆசிரியர்:
இசுபால் அலி

துணை ஆசிரியர்கள்:

இரா.அ.இராமன்
ரீ. அமரலங்காவலன்
முஸ்தபா ஏ.ஹுசைன்

கணினி அபிவிருத்தியை
ஒன்லையேட் கிராமிகல்

பறகஹ்தெயிய

Tel: 072-2517587

அன்பளிப்பு : 00/-

முகவர்

738/B, தேரம்புதோர் வீதி,
சாய்ந்தமருது-17.

Tel 0777-065088

E-Mail iqbal@rediffmail.com

சமாதானப் பயணத்தில் இலக்கியத்தின் நிலை

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய அமைப்பில் எதிர்ப்பு இலக்கியப் பேரக்கால இலக்கியப் நற்போக்கு முந்திர்பெக்கு எனப் புதிய "இசை"களைக் காண்பதற்கு முன்பு நமது நாட்டின் சமாதானப் பயணத்தில் இன்றைய தமிழ் இலக்கிய நிலை தெரையுள்ளன. பக்கவாது கலாத்தில் கொள்ளுதல் அல்லது அலகிய சித்தவை உள்ளது. நம் ஹத்தானின் உடம்பில் மனதுவைக ஒடுகின்றது. இவ்வாத ரத்தத்தான்தான் நாடு அழிந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது கற்றுதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை. நாம் இந்நிலை காலுறும்படி இனவேறிக் கலாச்சாரத் தேவைகளைவழும். வளக்கலைவழும், உறவுகளைவழும், பணிகளைவழும் மிகவும் அழ்ந்தகலந்து அழ்ப்பும் அற்புதம் என்று அதன் கருத்துகள் கருதுவதுக்களை ஏற்றுப் போற்றுகின்றோம். இது இலக்கிய வளர்ச்சிக்குமட்டுவதுமுழு இலங்கை மனித சமூகத்திற்கு உகந்ததல்ல.

மக்கள் மனதில் இன்றைய இலக்கியக்கலை மனதுவைக் கருத்துக்கள் பற்றி வந்தவைக்கு விளக்கத்துள்ளது என்று கிளவிக்கிட்டு இடம் இல்லை. பரிபாத பண்பாக்கக்களை வைத்துக் கொள்ளி மனதுவைப் போட்டு உருபி வளத்துத் கொண்டுமுடிபகத்தான அகிகம் கண்டு கொள்ளலாம். இலக்கியம் நூல்கள் மனது வைத்துவைபோ செவியிருகின்றன. சில நூல்களுக்கு செவியிருகிட்டு விடா பெரும் கோணகளைப் நடைபெறும். பொன்னாம்பு, பண்புறக்க தம்பன சிடைக்கும். அதற்குப்பற்றி நூலுக்குப்பிரிம் கொடுப்பார்கள். நூலாசிரியர்களிடம் தற்புது ஒரிக் கலைக்களும் ஹத்து நிற்கும். நூலாசக் கலைத்துப்பிரித்தல் ஒரு பக்கக் கையம் ஈட்டு தெரியும். இன ஒட்டுறவுக்கு இடம் இல்லை. சித்தவைய அலங்கோலங்கமெல்லாம் கொண்டுமுடிபகத்து விபி இன்றைய இலக்கிய சிறவுகலின் மறுதலும் நூலாசிரியர் சிறித்து சமாதான இலக்கியங்களைப் படைப்பதனால் மறத்திற்றதன் அமைது இடிக்கும் வாசகர்களாகட்டும் (Value judgment) திறமையானவர்களாகட்டும் மலாஹத்து ஏற்றுப். அதன் குண நலங்களை பெரிசும் போட்டுக் காட்டுவதும் மனதுவைப் பித்தும் எந்தக் குழந்தையும் எதிர்காலத்துக்க் கண்டு அஞ்சலம் உடிரி ஹத்து. சமாதான சிறிது தொல்லக்கமி சிறிது பிடுகிடுகும்.

இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பதால் காலத்துக்கு ஏற்ற அலகியை மாற்றுகளுக்கு சமாதான இலக்கியம் முன்னிர் பங்கு ஹித்தல் செவியும். அறிதும் அழும், களம், கற்றவ. நாம் பதனம், கருத்து முதலிய பிரிதிபலிக்கப்ப. செவியும் அப்பெறுதான் மனித மனதுவைவை துபவையுடன் செவியாகவும் கருதும் அன்பு பண்பும் திறந்து மனித ஒற்றுமை ஹிதி ஹிதிக்கும் ஆசிரியர்.

கையிலிருந்த அழைப்பிதழ் ஒழிந்து விட்டது. துவிச்சக்கர வண்டியில் சென்ற அமீர் அவசரமாக வீடு வந்தான். அப்போது அவன் மனைவி பகல் உணவு சமைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

காலையில் பால் அப்பத் தேத்தண்ணியோடே அலைந்து திரிந்தான். இடையில் ஒரு பச்சைத் தண்ணிக்கூட அவன் நாவில் படவில்லைதான். நிருபர்களுக்கெல்லாம் காலடியின் சென்று சொல்லியாச்சு. இடைக்கிடையே விழு மனைவியின் ஏச்சுப் பேச்சுக்கெல்லாம் காது கொடுப்பதில்லை. ஏற்பாட்டில் கொஞ்சம் கூட அசகு பிசகு வந்திடாத விழுவாகவே 'நடக்கணும் நடக்கணும்' என்று மனம் துடித்தது.

அப்போதுதான் தூங்கி எழும்பினாள் மகள். அவளுடன் கொஞ்சி விளையாடிப் போட்டுச் சாப்பிட்டாள். சாப்பிடப் போனவன் நாலு முறு வாயுடன் கை கழுவி விட்டான். மனசுக்குள் பிரதம அதிதியின் என்னங்கள். நிச்சயம் வருவேன் என்று சொன்னவர்தான் சில நேரம் வராமல் போனால் சனங்கள் ஏகவீரர்கள். ஊடகங்களுடாக செய்திகளும் வரும். ஊரில் விழாபற்றி ஒரே பரபரப்பான கதைகள் அடிபடும். தனது பெயர் உச்சரிக்கப்படும் என்ற சந்தோசம் மனதினில் இருக்கும். பத்திரிகையாளர்கள் கௌரவியா அமைச்சர் வருவாரா, என்று ஆவலாகக் கேட்பார்கள் கண்பலர் கணெல்லாம்.

இருந்தால் தருகிறேன். விரும்பியும் விரும்பாமலும் அனுமதிக்க கடிதம் கொடுத்தான். அந்த அரச அதிகாரியின் மனக் கதவுகள் திறந்தன. ஆனால் சிற்றாழியின் மனக்கதவு திறக்கவில்லை. நாலு பணம் சம்பாதிப்பதற்காய் நாலு கோணலான வார்த்தைகள். எதற்கும் வாய் திறந்து பேசவில்லை. அஞ்சு சதமும் இழக்கக் கூடாதென உணர்ந்தான் அமீர். கையைப் பொத்தி ஒன்று கொடுக்கணும் போல மனம் துடித்தது.

ஹோலை சுமமா தருவதற்கு என்ன இழவுபா இது. அரசு கட்டினது எதற்காக? நாலு பேரை நன்றி பாராட்டி கௌரவிப்பது என்ன குறைஞ்சிதாம்? இந்த எழுத்தாணுக செய்கின்ற பணியினால்தான் ஊரைப் பற்றி வெளி ஊரில் பெருமையா பேசிக் கொள்ளுமாங்க.

மேடைப் பேச்சின் போது உணர்ச்சி வசப்பட்டு எழும் குரல் அலைகளின் சீற்றங்கள் குரலின் தொணியை மாற்றுக்கின்றன. சீற்றத்தை வெளிக்காட்டி யாவது. அவனை பகைமை பாராட்ட முடியாது. குறித்த தினத்தில் நிகழ்ச்சி நடந்தாகணும். கதிரைகள் ஒழுங்கமைப்பு செய்யவேணும். ஒளி-ஒளி என்று பல உதவிகள் பெற வேண்டிய நிலை இருந்தது.

பள்ளிக் கூடம் கலைந்து விடயதானங்களை தனியாகப் பேசும் நேரம் அதிர் அலுவலகத்தில் இருந்தார். அதிர் மேசைக்கு முன்னே இரு கதிரைகள் இருந்தன. அதில் ஒன்றில் "குக் குக்" என்று இன்னொருத்தன் இருந்தான். ரீங் ரீங் என்று தொலைபேசி மணியடிக்கின்ற சம்பந்தம்.

இருவரும் இவனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தார்கள். உள்ளே செல்லவில்லை. தொலைபேசியில் பேசி முடியும் வரை வெளியிலே நின்றான். அதிர் கதிரையில் அமரும்படி சைக்கியூடாகச் சொன்னார். இருங்க கன நாளைக் காணலல் என்ன சமாச்சாரம். இலக்கியக் கூட்டமோ என்ற வார்த்தை அங்கு இருந்தவனின் வாயிலிருந்து பிறந்தது.

அதிபரைப் பொறுத்தவரை மிகவும் நல்ல மனிதர். எதற்கும் உதவுபவர். அவரும் இலக்கிய ஆர்வத்தாலேதான் ஊக்கமளிக்கிறார். முழு நேரத் தையும் இலக்கியம் கல்வி என அர்ப்பணித்துவிட்டார்.

"என்ன செய்தி எது செய்யணும்" என்று தானும் அதிர் போன்று அங்கே இருந்தவனின் கேள்வி.

அமீர் அதிபரிடம் கதைப்பதற்கு மனதிற்குள் நிறையப் பூட்டி வைத்திருந்தான். பொன்னாடை இரண்டும், விருது ஒன்றும் மிகுச்சி கிடக்கும் கதிரைகளை நிறைப்பதற்கு பள்ளிக்கூட உயர்தரப் பிள்ளைகளையும் தூங்க என்று கேட்க இருந்தான். ஆனால் பக்கத்தில் இருந்தவன் சரியில்லை. பெரிதாகக் கதைக்க வில்லை.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக என்றால்... அதிபரைப் போன்று ஊரில் ஒரு சிலர்தான் உண்டு. சொச்சமுள்ள ஐந்து விருதுகளையும் நான்கு பொன்னாடைகளையும் பெற்றுக் கொண்டாட்சி. அதுவும் பெரும்பாடுகளுக்கிடையேதான் கிடைச்சிது. எல்லாத்திற்கும் மேலாக தன் மானம் இழந்து பிசகு

உணவையும், பந்த உறவையும் பாராது வேகமும் விவேகமுமாய்ச் சிந்தித்தான் அமீர். வெயிலையும் அலுப்பையும் பாராமல் தனது துவிச்சக்கர வண்டியில் ஏறிக் குந்தினான்.

அதிகாரியிடம் மண்ப அனுமதி பெறப் போனான். அவன், அப்பன் வீட்டுச் சொத்துப் போல பேரம் பேசினான். "மண்டபம் கொடுப்பது கஷ்டம்" அதற்கு சட்டீட்டங்கள் மிகக் கடுமையாக இருக்கு. ஹோல்ல கதிரையை அங்க இங்க செண்டு இழுத்து உடைத்தீக்கன்னா நஷ்டம் கட்டணும். வைப்புப் பணம் வேணும். எதற்கும் மண்டபம் உரிய திகதிக்கு கொடுக்கலாமாவெனப் பாக்கணும். காலியாக

கேட்பது போல.

இவனும் கதையை --விழ்த்தான். அமைச்சர் வார விழா. பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்கும் நல்ல பொருத்தம். ஊடகத்துறை சம்பந்தமாக படிக்கலாம். நீங்களும் கட்டாயம் வரணும். எல்லாமே பேப்பர்ல பாத்திருப்பீங்க. ஆனா செலவுதான் உதைக்கிறது.....

“அமைச்சர் வருவாரா?”

“ச்சே... அமைச்சர் வர மாட்டார்”

“நிச்சியம் வருவார்”

“ம் ... இல்லை”

“அமைச்சரின்ற நண்பருடன் ராவு கதைத்த நான்”

“அந்த தினத்தில் கொழும்பில் முக்கிய மீட்டிங் இருக்கா”

அவனுக்குள் ஒரு பதற்றம் “சேர்... அமைச்சரோட பொய் வாக்குறுதிக்கா இந்த பெரிய ஏற்பாடு”

அவனுக்கு கூட்டத்தை ஒத்தி வைத்த மாதிரி இருந்தது. இன்னொருத்தவின் பல்லெல்லாம் வெளியே.

“என்னங்க”

“ஊரிலே நாங்களை நடத்தாத கூட்டமா? ‘இந்தா’ என்றா அழைப்பிதழ் இருக்கும்.”

“சின்னப் பொடியனுக்கு செய்கிற கூட்டம் குஞ்சடி ஒழுங்கா இருக்காது. உதவிதான் ஏதற்கு?”

“இதால ஓடி அலைஞ்சி திரிஞ்சி என்ன மிச்சம் கண்ணங்க?”

“இலக்கியமும் மண்ணாங்க கட்டியும் போட்டிட்டு கம்மா கிடங்க.”

“செஞ்சி சிரைச்சது ஒன்னுமில்லை. செய்யப் போறதுமில்லை. செய்கிறவளை விடுவதுமில்லை சேர். நம்ம சனங்க எப்போதும் இப்படித்தான் கதைப்பாங்க. அறிஞர்கள் சொன்னதைக் கேட்டிருக்கிறேன்.”

இப்போ மனிதர்கள் நன்றி கெட்டவர்களாய்ப் போயிட்டார்கள் என்பார்கள். அது மெய்ப்பாய் போய்ச்சு சேர்.

ஒரு விருதுக்கு மட்டும் பணம் கொடுத்தார். இனி விருதுக்கும் பொன்னாடைகளுக்கும் இன்னொருத்தரிடம் பல் இழிக்க வேணும்.

காழ்ப்பணம் சிபிள் தன்மை அவன் பேச்சிலே அப்படியே காலனாயிற்று. அதிர் அவனுக்குப் பயம். அவன் அரசியல்வாதியின் ஏஜன்டு என்பதால் மெளனம் சாதித்தார்.

“யார் நன்றி கெட்டவனுக்கு”

“தன்னப் படைத்த அல்லாஹ்வுக்கும் மனச் சாட்சிக்கும் மாறு செய்யவளை நன்றி கெட்டவனுக்கு”

“கௌரவிப்பீல அது எப்படி வரும்”

“அவன் சந்தோசத்தில்”

இதுல எனக்கொன்றும் படல்ல”

“சரி”

“எனக்கென்றா அமைச்சர் வாரது நம்பிக்கையில்லை. கிடைச்சா நானும் வாரேன்”

“யார் வாரதே வரவில்லையோ நிகழ்ச்சி நடக்கும்”

அம்ருக்கு கூட்டத்திற்கு ஊடகவியாளர் வராதது ஒரு மாதிரி வெட்டுக்கென்றது. அந்த ஒருவனின் சிரிப்பும் குத்தலான பேச்சும் கதையும் மனதிக்குள் அவமானம் ஏற்படுத்தலாயிற்று.

தாரித்திரியம் புடிச்சவன் இல்லாதிருந்தா இன்னுமோரிடத்திற் சென்று அங்கு கொஞ்சாமானித்திருக்கலாம் என்ற அங்கலாய்ப்பாலே எண்ணத்தோடு பள்ளிக் கூடம் விட்டு அகன்றான்.

அவன் முகத்திற்குள் ஆறுமுகங்கள் “தம்பி கௌரவிப்பா யார் யாருங்க” என்று கேட்கின்ற போது “உங்களையும்தான்” என்கின்ற போது பூர்ப்படையும் உள்ளங்கள். ஆஹா ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதக்கும் இலக்கிய பூம்புளவின் தாலாட்டுப் பாடும்.

இன்ன பத்திரிகையில்தான் என் முதல் செய்தி பிரசுரமானது என்று சொல்லும் சிவலிங்கத்தின் மாதாப்படி. இன்ன ஆசிரியர்தான் தன்னை வளர்த்தவர் என்று சொல்லும் முபாரக்கின் வெத்திலை வாயின் புன்னகை. இந்த சம்பவத்தைத்தான் தான் முதல் எழுதினேன் என்று சொல்லும் பிரியந்தாவின் பெருமை. வல்லல், சந்தனம், சான்த கௌரவிக்கப்படுபவர்களின் குதாசலம் கும்பாளம் தோன்றி மறைந்தன.

வெகு வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்த துவிச்சக்கர வண்டி ‘டப்’ என்ற புச்சி வெடிச்சத்தத்துடன் வெடித்தது. தேய்ந்த டயர் டியூப் கம்பிக்கட்டுடன் போய் இருந்தது. பைசிக்கல் கடைக்காரன் நெளபிலுக்கு கூலியோடு சேர்த்து டியூப் டயருக்கு நானூறு ரூபா ஒதுக்க வேண்டியிருந்தது அம்ருக்கு.

குடும்ப வாழ்க்கைச் செலவில் துண்டுவிழும் என்ற கவலையை மறைப்பதற்காய் பைசிக்கல் கடைகையில் பைசிக்களைத் திருத்த ஒப்படைத்து விட்டு மீதிப் பொன்னாடையை யோசித்தான். கல்முனை மிசனரிக் கல்லூரி கிட்டத்தான் பாதர் பெளடிக்க இருப்பார். சந்தித்தால் போச்சு.

இன்பிரிச்சினை வந்த பிறகு ஒரு சமூகம் இன்னொரு சமூகத்தோடு பழகும் அந்நியோன்யம் குறைந்து விட்டது. ஒரே பீங்கானில் சாப்பிடுவார்கள். முன்பு கல்யாணம், சுதது, கலை, இலக்கிய விழாக்களில் எல்லா இன முகங்களையும் பார்க்கலாம். எந்த ஊரிலும் இலக்கியக் கருத்தரங்குகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தான் வேண்டுமென்பதில்லை. அக்கருத்தரங்கின் பால் பல்லின மக்களின் செய்திகள் இலகுவாக அறிந்து கொள்ளலாம். இலக்கியக் குடும்பத்திற்குள் அப்படியோர் பந்தம்.

இப்ப குத்து வெட்டுக் காலம். திரும்புந்திசையெல்லாம் குத்து வெட்டுத்தான். குழுக்களாய்ப் பிரிந்து குறி பறிக்க குறி பார்க்கும் காலமாய்ப் போச்சது.

இலக்கியவாதிகளுக்கே லெக்கில்லை. போலாமெயல்லாம் இன வெறித்தாளில் ஊறி இரத்தப் பிரளயம் உருவாக்கும் புத்தகம்தான் வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு. அதற்குள் பிரதேசவாத வெறியும் கூட. "வாருங்கள்! நல்ல விடயம் என்று நாடி வருபவர்கள் எல்லோரும் கொல்லாம கதிரையில இருக்க வேணும்." இந்தச் செய்தி அறிந்ததும் நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சேகரித்து வைத்திருந்த உண்டியலைக் கொண்டு வந்தார் பாதர்.

மனமகிழ்ந்து உண்டியலை வாங்கிக் கொண்டான் அமீர். விழாவை ஜாம் ஜாம் என நடத்தலாம் என்று நினைத்தான். துண்டு விழும் மண்பயம் நீங்கியது. உண்டியலைக் கொட்டிப் பார்த்தான். விழாவுக்கான காசு போதுமானதாய் இருந்தது மனதிற்குள் பாதர் பற்றி நல்லெண்ணெய் நிறைம்பி வழிந்தது.

மனசு கண்டிப்பக்கம் திரும்புகிறது. இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக ஏராளமான விழாக்கள் நடத்தின அனுபவமிக்கவன் நான். இந்த மாதிரி அமுத்த வேலை இல்லை. கெஞ்சி மடிந்து காணில் விழுந்ததில்லை. விழா என்றால் பூவலர்களின் ஒத்துழைப்பால் விழா நடந்தேறும். "ஆக்கம் ஊக்கம்" அளிக்க சூழலில் உயர்ந்த தயார் தாகம் இருந்தது.

இஞ்சு..... படையினருடைய கொடிய கெடுபிடிகள் கசனாக் கிடக்கு. குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் விழாவை முடிச்சிடணும். தூரநின்றுள்ளவர்கள் வரப்போக இயலாது. ஆட்களுக்கு வட்டா வைக்க வேணும். ஏற்பாட்டாளர்கள் நாட்பாடாய் பாடுபடணும். எல்லாத்திற்கும் உச்சத்தியாக ஈழத்தாளர்கள் கூட இங்கேதான். ஆனா....

அமீர் விழாவை பிரதேச பகுப்பாய்வு செய்து கொண்டிருந்தான். ஊர் சூழல் வித்தியாசங்கள் மனதுக்குள் ஊற்றுத்துக் கொண்டிருந்தன.

சீர்தனைகள் திரும்பத் திரும்ப ஒன்றாகவே இருந்தது. மீண்டும் கல்லூரிக் கதை நெஞ்சுக்குள் சிக்குகிறது. "அமைச்சர் வர மாட்டார்" என்ற காழ்புணர்ச்சியால் வந்த வரு.

இப்படிப்பட்டவனுக்கு செய்வதுமில்லை. செய்பவர்களை விடுவதுமில்லை. மனசுக்குள் ஒரு பக்கம் எரிச்சல். மறு பக்கம் பயம்.

நிஜமாக அமைச்சர் வராமல் போயிட்டா? வந்தால் என்ன வராவிட்டால் என்ன வருவார் என்ற நம்பிக்கையோடு விழாவை சிறப்பாக நடத்தப் பாக்கணும். அது தான் தா நம்பிட சமத்து.

அவன் இருக்கும் போது கல்லூரிக்குப் போனது தவறு. கம்மா வந்திருக்கணும். மற்றவர்களுடைய சந்தோசத்திற்காக கஷ்டப்படுவது கூட எரிச்சலாகக் கிடக்கு.

புகைத்தலுக்குள் இருந்தாலும் எரிச்சலுக்குள் இருக்கக் கூடாது என்ற ஜாலங்களின் ஜனனம். நல்லகதை தடுக்கின்ற முட்டுக் கட்டைகள் மலிந்த புகை மண்டலங்கள். வானில் கரு முகில் ஒட்டிக்கொள்கின்றது. ஆனாலும் காற்று வந்து கலைந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை அமீருக்கு.

மற்றவர்களுடைய மனங்களைச் சந்தோசப்படுத்த விரும்பாத மனிதர்களா?

"என்ன சாதி உலகமோ" என்று வாய்க்குள் முணுமுணுத்தான். களைத்துக் காறி "து" எனத் துப்பினான்.

இது நமக்குத் தேவைதானா? வயிற்றுக்கு கஞ்சி ஊத்தாத சேவை. மற்றவர்களோடு வீண் பகை எதற்கு? கம்மா அலைந்து திரிந்து போய் ஏசு வாங்குவதுதான் மிச்சம்"

முணுமுணுப்போடு சங்கமித்துப் புலம்புகிற வேதனைகள். தேன் சிந்தும் தமிழ் மொழிக்காக படும் அவஸ்தைகள். பைசிக்கல் கடைக்காரனுக்குரிய கூலிக்கு வக்கற்று போன சட்டைப் பைக்குள் கை உலாவுகிறது. "காசில்லையாப்பா.... அமீர். பிறகெடுப்போமே."

பைசிக்கல் கடைக்காரன் நெளபில் அமீரின் நிலை அறிந்து கதைத்தான். வால் கட்டையைப் போட்டவாறு அமீரிடம் 'ப' எடுத்துக் காற்றடிக்கும் படி சைசை காட்டினான்.

சிறு பராயத் தொடே பைசிக்கல் கடைக்காரனை வாடிக்கையாளராகக் கொண்டு நன்கு பழகுவான் அமீர்.

"இப்ப காசு பக்கட்டில் இல்லை"

"பிறகு எடுக்கலாம்னு சொன்னேனே"

"கையிலை ஊராவுட்டுக் காசுதான் இருக்கு"

"ஒரே ஒட்டமாகக் கிடக்கு"

"கெஞ்சு விசயந்தானே"

"ஹா! அதா"

அமீர் முகம் வெயிலில் கறுத்திருந்தது. சேட் வியர்த்து நனைந்து தொப்பு. கொஞ்சம் இளைப்பாறுவதற்காய் அங்கிருந்த வாங்கில் அமர்ந்தான்.

"அரசியல்வாதிகளோட உறவுகளில்லையா"

"என்னத்திற்காம்"

"பிக்கப் ஓடலாம், சம்பாதிக்கலாம்"

"இலக்கியத்துல எதக் கண்ணங்க"

நெளபிலின் குத்தலான கதை இதயத்தை துளைக்க. அமீர் முகம் கழித்தவனாய் எழுந்தான். இவ்ளாண்டில் நிறுத்தியிருந்த சைக்கிளை எடுத்தான்.

"நான் போகிறேன்"

"நல்லா யோசி"

"போசிக்க ஒன்னுமில்லை"

"திருத்தவே இயலாது, நீ போய் வா"

இன்னும் ஒரு ராவதான் இருக்கிறது. ஹோல் , அழைப்பிதழ், விடியோ, ஓடியோ, பெனர், இயக்க உறுப்பினர்களின் செயற்பாடுகளெல்லாம் பகிர்நதவிக்கப்பட்டு ஏற்பாடுகள் பூர்த்தி. வெளிப்பகட்டில் விழாவுக்கு ஆதரவாயினும் நிகழ்வில் பிரதம அத்தி கலந்து கொள்ளக் கூடாதென்ற கசப்பான எண்ணங்கள்.

எல்லாமே வெறும் வேசம். ஊரில் அரசியல்வாதியைப் பந்தம் பிடிப்பது பிழைப்புக்காகத்தான் என்று தெரியும். வேறொன்றுமே தெரியாது. முழுமையான அரசியல் சிந்தனைக் கலாசாரம்தான் இங்கே. மார்க்கம் இல்லை. மனிதாபிமானம் இல்லை. வார்த்தையில் புனிதம் இல்லை.

இந்தச் சூழலில் இலக்கியவாதிகளும் பிழைக்கப் போறாணாள் என்ற சந்தேகமும் வரத்தான் செய்யும். ஆனால் இந்தநிகழ்வுக்கு ஊடகத்துறை அமைச்சர் வந்தால் ஊடகத்துறை தானாக இயங்குகின்ற நன்மை மட்டும்தான். இல்லாட்டி பத்திரிகையில் செய்தியைப் பார்ப்பது ரொம்ப கஷ்டம்.

மறு நாள் விழா நடப்பதற்கு இரண்டு மணித்தியாலங்கள் இருக்கின்றன.

அமீருக்கு ஊரில் அரசியல் பிரமுகரான நாசிக் சேர அவசரமாய் சந்திக்கும் படி அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. கூட்ட ஏற்பாடுகள் சம்பந்தமான அழைப்பு சின்னஞ் சிறு பருவ காலத்தில் பழகிய நண்பனின் அழைப்பு.

போகத்தான் வேணும். ஒரு தர்மசங்கடமான சமயம். தூர இடங்களிலுள்ளவர்கள் விழாவுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டும் கெட்ட நேரத்தில் இந்த இடத்தை விட்டுப் போகத்தான் வேணுமா? போனா என்னதான் குறை. நாசிக் சேரின் பாட்டிக்கார அமைச்சர் வாரதால் ஏதாவது ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும். உறவைக் கூட புதுப்பிக்கலாம்.

அமைப்பின் பொருளாளர் அஷ்ரஃபும் கூட, மோட்டார் சைக்கில் நாசிக் வீட்டை நோக்கி விரைகிறது. ஊரும் இயற்கையும் வழமைக்கு மாற்றாமாய் புன்னகைத்தன.

வீட்டு வாசல்கடையில் "பிக்கப்" நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இரு காக்கியூட அணிந்திருந்த பொலிஸ்காரர்கள் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் முகத்தில் சிரிப்பும் இல்லை. முற்றத்தில் ஒங்கி வளர்ந்த பூக்கண்டுள் நிற்கின்றன. அதில் இலைகளையோ பூக்களையோ காணவில்லை. கூட்டில் நாயொன்று முறைத்துப் பார்த்து வன் வன் என்று குறைத்தது. காலைத் துடைத்து விட்டு நுழையும் துடைப்புக் கூட தேய்ந்திருந்தது. அதில் காலைத் துடைத்து போனாலும் ஒன்று துடைக்காமல் போனாலும் ஒன்றுதான்.

வேலைப்பாடுகளுக்கு "பிக்கப்" கேட்க வேணும். தூரத்திலிருந்து வாரவங்களை ஒத்திடுகலாம். நாசிக் சேரையும் மேடையில் ஏற்றணும். அவர் கையால் பொன்னாடை ஒன்றும் போத்தலாம். ஆனால் மறதியின் காரணமாக முன்பு கூப்பிடாத குறை ஒன்று உள்ளது. நெஞ்சுக்குள் மேடை அறிவிப்பாளரின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகள். ஒலி வாங்கிக்கு முன்னால் அமைச்சர் மண்டபம் நிறைந்த சனங்கள், கைதட்டல்கள் விழா நடக்கின்ற மாதிரி. கெளரவியாளர்களின் சந்தோசக் கடலின் அலை ஒசை மதைற்குள்.

நாசிக் சேரின் முன் விநாந்தையிலுள்ள அலுவலகத்தில் இருவரும் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். "வந்திருங்கோ" சேர் உள்ளே இருக்கின்றார் என்றான் அங்கிருந்த ஒருவன்.

நாசிக் சேரின் முகத்தில் சிரிப்பு இல்லை. இருவரையும் கண்டதும் பார்வை மாறுபட்டது.

"என்ன கூட்டம் குஞ்சு நடத்தின்க்கா அமைச்சர் வார கூட்டமல்லவா? தோரணம், பந்தல், பெனர். ஒன்றுமே ரோட்டிலே இல்லை. பொலிஸ் போய்ச்சனும் எடுக்கல்ல. அமைச்சர் எதற்கு? அமைச்சரை வராமற் செய்வேன் "

அமீர், அஷ்ரஃபு இருவருக்கும் செருப்பால் அடித்திட்ட மாதிரி, சீச்சி என்கின்ற அவமானக் காயம்.

"மன்னிச்சிருங்க சேர். முன்பின் தெரியாம ஏற்பாடு செய்து போட்டோம். தயவு செய்து அமைச்சரை மட்டும் வராது செய்திடங்க "

ஒரு டெலிபோன் கோல் போதும் அமைச்சர் வரமாட்டார். எதற்கும் சரி இரண்டு பெரிய பெனரை எழுதி, அவசரமாகப் போடு. "

அமீருக்கு வீட்டை வாசலை ஏன் மிதித்தோமென்று இருந்தது. கூடிப்பழகின நாசிக்கில்லை கதைக்கு கதை கதைக்க நா வரண்டு விட்டது.

நாசிக் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி அவர் சொன்னவாறு செய்வதற்காய் இருவரும் வேகமாய் போட்டார் சைக்கில்லில் விரைந்தார்கள். "என்ன மச்சான்... என்ன?"

மனைதக் கல்லாக்கிக் கொண்டு 'இனி அமைச்சர் வாராறென்றா அவசரமாய் இரண்டு பெனர் எழுதிப் போடணும் என்றான் அமீர்.

"இன்று பேப்பர்ல டி விவில, வானொலியில, அமைச்சர் வருவதாகச் நிறையச் செய்திகள் கிடக்கு இன்னுமேன் பெனரும், விளம்பரமும் எதற்கு?"

ஒன்றுமே இல்லை அவனுக்கு. தேர்தல் காலத்தின் அட்காசம் போன்று பயந்தான். "நம்ம விளம்பரமே போதும்"

குழப்பத்தில் தடுமாறும் தலைவனின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து கரும்பும் ஆற்றும் செயலாளர் நியாஸ் தலைப்பிடிமும் மனம் பிரட்டுவதுமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். கொஞ்ச நேரத்தில் பித்த வாந்தி வந்தது. மீண்டும் நியாஸ் உசாரானார்.

"அமைச்சர் பங்குபற்றுவதாக பெரிய பொட்டெழுத்தில் போட்டிருக்காங்க. ஊருக்கு மட்டுமில்ல முழு இலங்கைக்கே உலகத்திற்கே நல்லாத தெரியுது. பார்க்கப் போய்க்கனா மச்சான்?"

அவன் கதைவக கணக்கில் எடுக்கவில்லை. முகத்தைத் திருப்பிக் கொட்டான.

"நல்ல சேவைகளையும், நல்ல செய்திகளையும் பிரசுரித்து ஊக்கப்படுத்த வேண்டியது பத்திரிகையாளர்களின் கடமை. தாமாகப் பண்பு பந்தல் தோரணம் தேவை இல்லை. சில நிர்ப்பந்தங்கள் செய்யச் செய்யுது"

"நிர்ப்பந்தங்களுக்கு கண்ணு தெரியல்லியமா. அமைச்சர் வாராரென்று"

"நினைச்சாப் போவதும் போவாம விடுவதும் தக்க சமயத்தில் கழுத்தறுப்பது அமைச்சர்கள் பணி மச்சான். நம்ம மாதிரி விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு

நாடாட்சகத்தான் வெற்றி நடக்கிற வேலையைப் பாரு”

செயலாளருடன் உறுப்பினர்கள் பெனர் கட்டுவது கண்டு சகிக்க முடியாது நின்றுள்ளான். அவனுக்குள் றுள்ளிக்கின்சுகதை மத்தி தெரிந்தது. அமைச்சர் வந்தால் ஒன்றுவராமல் ஒன்று இனி நேரமில்ல. பெனரைக் ககட்டேதே ஏற்றாமல் கைக் கவனி நிதியால் என்றான்.

ஒன்றும் பரிமாறவனாக தமது ஆலுவல்களைக் கவனிக்கச் சென்றான் நியாஸ். அவழக்கம் போல சனம் லெந்த கொண்டு இருக்கிறது. கூட்டம் ஆரம்பிக்க இன்னும் பழதினைந்த நியாயங்கள் மயமாயம் நிறைந்த சனங்கள். அவனும் தனது பயணிகளைக் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தான். அமைச்சர் வராததால் கதந்திரமாய் கூட்டம் நடைபெற்றது. உரைகள் யாவும் கதந்திரமாய் இருந்தன.

நீஜம்

முயல் + ஆதம
பந்தயக்கதை
படித்த தண்டு
பயிர்ந்ததில்லை

மமதானம் ஒன்றில்
அறவர செண்ட
இளைஞர் அணி
கூட்டும்புக் காண்கள்
முண்டுகளை உயர்த்தி
முண்டுக்கு வந்தனர்

கையிழுப்போம் என்று
வீறப்படு பேசி
வீரமாய் நின்றுனர்.

மற்றாக கூட்சியோ
அறவர செண்ட
கிழவர் கூட்டம்
தலை மடி நரைத்து
காடி நடுக்க
தரைத்த உயம்பினர்.

வேண்டாம் விபீதம்
என்று வேண்டினர்.
விடுவகை எங்களை
முதியவர்களும்
கழிவேண்டாம்
என்று சொன்னார்.

இளைஞர் அணியோ
அழுக்குப் பிடியாய்
அந்நிலம் செண்டினர்.
வெற்றினை விளம்பில்
நிற்பதாய்க் கண்டனர்.

கூறிய பத்திகள்
வீழலுக்கு இளைக்க
நீராய் மாறின.

கயிற்றோடு கைத்தில்
இளைஞர் அணி.
இருப்பீவம் ஒதுவர்
இளைத்தார் கயிற்றை

பாவம்
கிழவர் கூட்டம்
மறுமுனை பிடித்து
முனிபாய் முனித்தனர்.

நடுவர் ஷிதினர்.
ஒன்று இரண்டு
வீறாக்கள் கழிந்தன.
முயல் + ஆதம
பந்தயக் கதை
நிஜமாய் நடந்தது.

வீழ்ந்தனர் மைனர்கள்
முதியோர் கால்களில்
முத்தமிட்டு எழுந்தனர்.

கறமைடித்தது
கனையளந்த
கறப்பு முயல்
தலைமை முயலும்
அதுதான்

வெதும்பி நின்றது
வீறப்படு பேசிய
வெள்ளை முயல்

கீழே கிடந்தது
கயிற்றை இளைக்க
கின்னியா முயல்

மௌனமாய் நின்ற
மன்னார் முயல்
மண்டியிட்டது.

ஏனைய இரண்டும்
மல்லாக்காய் வீழ்ந்தன

வெட்கத்தால் நாணின.
வீறப்படு பேசிய முயல்கள்

அமைகளை
அணவமின்றி
அமைதியாய்
நகர்ந்தன.

- அகத்திழிப்பான்-

பண்ணைய அறபு இலக்கியம் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாய் அமைந்த தொடர் நிகழ்ச்சிகளின் பரிணாமத்தில் புதுப்பாய்ச்சல்களையும் போக்குகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு நவீன இலக்கியமாய் உருவெடுத்தது. சுதேச இலக்கியம் ஐரோப்பிய நாடகம், நாவல் முதலான இலக்கிய உருவங்களை உள்ளவாங்கி பழமை குன்றாது பொலிவடைந்தது.

நவீன அறபு இலக்கியம் என்பது நவீன அறபு உலகின் வரலாறாகும். அறபுகளின் ஆதிக்கம் சென்ற இடமெல்லாம் அறபு மொழியின் ஆதிக்கமும் மேலோங்கியது. 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் சரிந்து போன அறபுகளின் உலக ஆதிக்கம் ஈராக், சிரியா, அரேபியா, எகிப்து, குடான், மொரோக்கோ முதலாம் நாடுகளில் தொடங்கி கொண்டிருந்தது. இக்காலப் பகுதியில் அல்லாஹ்ளின் அருளால் நைல் நதியின் ஈரலிப்பில் நாகரிக சூரியன் உதயமாகியது. அறபு மொழி தன் வளர்ச்சியையும், இருந்தலுக்கான அடையாளத்தையும் இங்குதான் கண்டு கொண்டது. 1795ல் நெப்போலியன் எகிப்தை ஆக்கிரமித்ததன் தர்க்க ரீதியான விளைவாகவும் இதனைக் கொள்ளலாம்.

எந்த ஓர் இலக்கியத்தினதும் உண்மைத் தராதரம் அது மேற் கிழம்பும் சமூகத்தின் உணர்வாழங்களை பொறுத்தேயமையும். சங்க இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் கூட இத்தகையவையே. சிலப்பதிகாரம் கம்பராமாயணம் முதலானவற்றின் இலக்கியச் செழுமை அவை உருக்கொண்ட சமூகத்தின் செழுமையையே காட்டுகின்றது. நவீன அறபு இலக்கியம், ஏகாதிபத்திய சுரண்டல்கள் இசைசத்திகரிப்பு, மதவெறி, முதலாம் ஆகிய அரக்கத்தனங்களிலிருந்து விடுதலை பெற முனைப்பும் பின்புலத்தில் கருக் கொண்ட விடுதலை வேட்கமே. இம் மாபெரும் இலக்கிய சமுத்திரத்தில் ஒரு துளியை தொடர்புக்கும் முயற்சியே இக்கட்டுரை.

பின்னணி,

ஹிஜ்ரி 4ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி இஸ்லாமிய உலகுக்கு மாபெரும் தலையீடியைத் தந்தது. பிரிவினைகளும் கருத்து பேதங்களும் முற்றி ஒரு கொடியின் கீழ் நின்று அறபு இஸ்லாமிய உலகு சிற்றரசுகளாகச் சிதைவடைந்தது. மேற்கிலும் கிழக்கிலும் அறபு இஸ்லாமிய நாடுகள் ஆட்பட்ட கண்டு அதிர்ந்து போயின. இது இஸ்லாமிய நாகரிகத்தில் பாரிய பின்னடைவையும் உறை நிலையையும் உண்டு பண்ணியது. சமூக, அரசியல், சிந்தனை ரீதியான பல காரணிகள் இந்நிலைக்குத் துணை போயின. ஹிஜ்ரி 5ஆம் நூற்றாண்டு, சிலுவை வீரர்கள் அறபு இஸ்லாமிய உலகை நோக்கி அதிரடித் தாக்குதல்களைத் தொடுத்தனர். மொரோக்கோ, ஸ்பெயின், சிரியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளின்

இரத்தவோட்டம் நின்று போனது. கிழக்கில் இஸ்லாமிய உலகை தம் கீழ் கொண்டு வர முனைந்த ஐரோப்பிய சமூகம் இப்போரினை முன் கொண்டு சென்றது. கிறித்தவர்கள் வெறுமனே நம்பிக் கொண்டிருக்கும் மஸ்ஹ் (அலை) அவர்களின் கப்பரைப் பாதுகாத்தல், தமது கோயில்கள் உள்ள பகுதிகளைக் காத்தல் போன்ற காரணங்களைக் கற்பித்துக் கொண்ட, பாபரசர் 2ஆம் எரியான் அறபு, முஸ்லிம் உலகுக்கு எதிரான போரினைத் தொடக்கி வைத்தார். ஐரோப்பிய அரசர்களையும் தலைவர்களையும் உள்முடன் இணைத்துக் கொண்டார். மத வெறுப்பால் உந்தப்பட்ட கிறித்தவ சிலுவை வீரர்கள் தமது தலைகளிலும், நெஞ்சின் மீதும் சிலுவைகளைச் சுமந்து கொண்டு ஆவேசத்துடன் அறபு இஸ்லாமிய உலகின் மீது பாய்ந்தனர்.

சிலுவைப் போர்களுக்கு மதக்குரோதம் மட்டுமே காரணமன்று. ஐரோப்பிய கிறித்தவ அரசர்களுக்கு அறபு இஸ்லாமிய நாகரிகத்திலும் அதன் செல்வ வளங்களிலும் ஒரு கண் இருந்தது. வளம் கொழிக்கும் தேசங்களாக அறபு நாடுகள் திகழ்ந்ததாயினும் உட்பூசல்களால் அவை பலாமைடைந்த சந்தர்ப்பத்தில் கிறித்தவர்கள் தம் முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தி அவற்றைச் சூரையாடினர். இவர்களுடன் எகிப்து, ஸ்பெயின், ஆபிரிக்கா, மத்தியதரைக் கடல் நாடுகளில் தருணம் பார்த்திருந்த கிறித்தவர்களும் இணைந்து கொண்டனர். இவ்வொட்டு மொத்த தாக்குதல்களால் முஸ்லிம்களின் படை பல தடவையளவில் தோல்வியைத் தழுவினது. காட்டு மிரளையுத்தனமான தாக்குதல்களுக்குட்பட்ட முஸ்லிம்களின் இரத்தம் ஆறாய்ப் பெருகியது. இஸ்லாமிய உலகின் இதயத்திலேயே காலனித்துவ அரசுகள் தோன்றின, வட ஈராக், சிரியா, பலஸ்தீன் பகுதிகளில் நிலை கொண்டன. சிரியாவின் பெரும் பகுதியை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்த சிலுவையர்கள் முஸ்லிம்களின் மீது எகிரிப் பாய்ந்தனர். எகிப்து, வட ஹிஜாஸ் முதலியன இவர்களது கரங்களில் வீழ்ச்சியுற்றன. இஸ்லாத்தின் இதயத்தைத் தகர்த்தெறிய மக்கா, மதீனாவைக் கூட ஆக்கிரமிக்க முனைப்புக் கொண்டனர். பைத்துல் மக்திபின் அரசன் பல முறை எகிப்தை எதிர்த்தான். கப்பாவைத் தரிசிக்க வரும் யாத்திரிகர்களின் வருகையை தடை செய்ய மிகுந்த பிரயத்தனம் மேற் கொள்ளப்பட்டது. மக்காவையும், மதீனாவையும் கைப்பற்ற செங்கடலில் கடற்படை ஒன்று நிறுத்தப்பட்டது. அல்லாஹ் முஸ்லிம்களுக்கு இப்பித்த பூமிகளை பாதுகாக்கும் ஆற்றலை வழங்காது விட்டிருந்தால்!!

ஹிஜ்ரி 6ஆம் நூற்றாண்டின் மையப்பகுதியில் சிலுவையர்களின் கெடுபிடியிலிருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ளும் சுதந்திரப் போரில் இமாமுத்தின் ஸன்கி இறங்கினார். மூலப் பகுதியில் படைபிறக்கி ஆர்ஜிவா நோக்கி நகர்ந்தார். அதனை முற்றுக்கொண்டு

கிறித்தவப் படைவைய சிதறடித்து இஸ்லாமியக் கொடியைப் பறக்க விட்டார். இது முஸ்லிம்களுக்கு தெம்பை ஊட்டியது. இழந்து போன யூதிகளை மீள்படறும் உத்தவேகத்தை அளித்தது. காலனித்துவ வாதிகளை சொந்த மண்ணிலிருந்து விரட்டிவிடும் சுதந்திரப் போர் வீரர்களாகியது. இம்மாற்றம் சிலுவையைக்களை சிந்திக்க வைத்தது. கொலையும் கொள்ளையமாய் ஆடல் பாடல்களில் முழுகி வெற்றிக் கொடி நாட்டிய இவர்களின் கண்ணத்தில் விழுந்த அடித்தலுணர்வைத் தட்டி ஆக்ரோசத்தைக் கிழப்பி விட்டது. சதுரீத நடவடிக்கைகளில் இறங்கி தமது இருப்பை திட்டப்படுத்திக் கொள்ள அலை அலையாய்த் தாக்குதல்களை மேற் கொள்வதே தீர்வெனக் கண்டனர். இவர்களது முனையிலே வெற்றி வீரன் இராஜதீன் ஸன்கி ஷஹீதானார். சிலுவையர் மரண விழாபெடுத்தனர். இதன் பின் ஸன்கியின் மகன் நூர்தீன் மஹ்மூத் சுதந்திரப் போருக்கு தலைமை தாங்கி சராக், சிரியா, எகிப்து முதலாம் நாடுகளில் மீண்டு இஸ்லாத்தின் கொடியைப் பறக்கவிட்டார். டமஸ்கஸை மீட்டு அந்தாக்கியாவின் பெரும் பகுதியினை தன்னாதிக்கத்தில் கொண்டு வந்து, பைத்துல் மக்தீஸை மையமாகக் கொண்ட கிறித்தவ அரசை ஆட்சிப் செய்தார். இவருக்குப் பின் வெற்றி வீரன் ஸலாஹதீன் அய்யூபி சிலுவையர்களுக்கெதிரான போரைத் தலைமை தாங்கி நாடாதிச் சென்றார். ஹிதீன், பைத்துல் மக்தீஸ் ஆகியன இஸ்லாத்தின் கொடி நிலையின் கீழ் வந்தன. அறபு இஸ்லாமிய உலகு இவரது வீரத்தையும் வெற்றிகளையும் புகழ்ந்து கவி மழை பொழிந்தது. சிரியா, எகிப்து பகுதிகளில் ஸ்தாபிதமான இஸ்லாமிய ஆட்சிக்கு ஐயுப்பியர்கள் தலைமை தாங்கினர். ஹிஜ்ரி 645 ல் எகிப்தின் மீது பிரான்ஸ் மன்னன் 9ஆம் லூயிரான் பாரிய பட்டையெடுப்பொன்றை மேற் கொண்டான். துரான்ஸாஹ் தலைமையில் பதில் தாக்குதல் மேற் கொள்ளப்பட்ட இப்போரில் மன்னன் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டான். ஐயூபியரின் பின் மம்லூக்கியர் அறபு இஸ்லாமிய உலகின் கடிவானத்தைக் கையேற்றனர். கிழக்கில் இவர்களை எதிர்த்து பெரும் புயலடித்தது. அறபு இஸ்லாமிய ஆட்சி அச்சுறுத்தப்பட்டது. தாத்தாரியர்களின் பெரும் படையெடுப்புகளில் இஸ்லாமிய நாடுகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வீழ்ந்தன. சுற்றில் பக்தாத் ஹிஜ்ரி 656ல் இஸ்லாமியரின் கை நடுவிப் போனது.

மம்லூக்கியர் இஸ்லாத்தை மனமுவந்தேற்ற துருக்கியராவர். போர் வீரம் இவர்களிடம் பளிச்சிட்டுக் கிடந்தது. ஐயூபிய ஆட்சியாளர்கள் இவர்களை அறபு இஸ்லாமியத் தேசத்தை தூக்கி நிறுத்தும் தூண்களாகக் கண்டு தம் படையளில் இணைத்த போது, பெரும் வீரர்களாகவும் தள கர்த்தர்களாகவும் உருவெடுத்தனர்.

ஹிஜ்ரி 648ல் சிரியா, எகிப்து தேசங்களை மம்லூக்கியர் ஆண்டனர். தாத்தாரிய சிலுவை யுத்தங்களில் இவர்களது வீரம் தெற்றெனத் தெரிந்தது ஹிஜ்ரி 656ல் பக்தாத் விழ்ந்தமை முஸ்லிம்களின் உள்ளத்தை வாட்டியெடுத்தது. (இன்றும் அதே நிலைதான்) தாத்தாரியர் அங்கிருந்த நாகரிக சின்னங்களைத் தகர்த்ததெறிந்தனர். நூற்கள்

பற்றியெரிந்தன. உலகின் கலைக்கூடம் அரும் பொக்கிஷம் தன்னொளி இழந்தது.

மம்லூக்கியர் இஸ்லாமிய கிளாபத்தை மீளக் கட்டமைப்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்தினர். இஸ்லாமியப் பொன்னாட்சியை கொணர, ஈராக்கின் அப்பாசிய ஆட்சியாளர் ஒருவரை அழைத்து வந்து எகிப்தில் முஸ்லிம்களின் கலீபாவாகப் பிரகடனம் செய்தனர். பள்ளிவாயல்களை அமைத்து வக்பு செய்தனர். மக்க, மதீன புனித தளங்களின் எல்லைகளை விஸ்தரித்தனர். பாடசாலைகளை நிறுவினர். ஹதீஸ் தொகுப்பும் ஆய்வும் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. ஷரீஆவை அமுல் செய்து மக்களுக்கு நீதி வழங்கி சமூக மறமுலர்ச்சிக்கு உரமூட்டினர். இவர்களது ஆட்சியின் விழ்ச்சிவரை அப்பாசிய கலீபா இஸ்லாத்தின் சின்னமென கௌரவிக்கப்பட்டார்.

வரலாற்றுச் சிலுவையும் பார்த்து சொல்லோம்

பெண்களை தியாகத்தின் வணையிலிட்டு பண்பாட்டின் கோலமாய் உருக்கி சிலுவையாகப் பத்திரப்படுத்தி பலன் இங்கு வியந்து கொள்கிறார்கள் பாசாங்காய் புகழ்ச்சியும் செய்தார்கள்.

பேதமையை அவள் இதயத்தில் பொறித்து பெண் பூக்கி லீன் பூக்கி என பிரசங்கமும் நிகழ்த்துகிறார்கள். பதியைத் தொழுகால் நினைத்தால் கிட்டும் வரலும் தந்த சிலுவை ஒற்றுப்புகள்

இறந்தவனை வழியணுப்ப இங்கிலன் இளமை தீக்குளித்து பிறப்பின் உரிமைகளை வேரறுத்துக் கொள்கின்றது புகிய கோலமும் அழகாய்ப் புணர்ந்து கொள்கின்றது

தசரதன் காம மொழி மறந்து கைகேயை சபித்த பொல்லாத உலகு இது பெண்ணையின் உணர்வை எங்கு புரியும்? ஆண்கள் வீசித் வலையை பெண்ணை என்று களையும?

மீண்டும் பிறந்து வந்து பாரதியும் நின்றுவிட்டால் பெண்ணடிமை தீரவென்று பாட்டுரைத்த என் மொழியும் சபையேறலையே என்று கூளுணர்த்தச் சீரி நிற்பான் னை தொடுத்த கையுடனே!

கலாசார விஸங்குத்து போலீகளைப் பறக்கனக்கும் பெண்ணையென்று மலகூட்டும் கோட்பாட்டுக் கோசங்கருக்கு ஓர் இல்லை நிச்சியமாய்

புரிந்து நிற்போம் புரிய எகப்போம் புகிய உலகு திறந்து வைப்போம்

அன்புபிரியா ஏ வாஷூட்,
வழி விடேட தனற, யோரணன் வளமம்

வாழ்வு மரணம் மூலக் கல்வி

நூல் அறிவு மூலக் கல்வி

தொடர்: 03

இர்பானா அப்துல் லதீப் M.A.

அடுத்து, குருணாகல் மாவட்டத்தில் சிங்கள மக்கள் மிகப் பெரும்பான்மையினராக வாழும் அதே வேளை, தமிழ் மக்கள் சிறு தொகையினராகவும் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமிய இனத்தவர்கள் கணிசமான அளவினராகவும் வாழ்கின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக குளியாப்படிய, நிக்கவரடிய, தம்பதெனிய, கட்டுக்கம்பொல, பொல்கறையெல, தொடங்கல்நந்த முதலான தேர்தல் தொகுதிகளிலேயே இஸ்லாமியர்கள் பெரும் பான்மையாக வாழ்கின்றனர். பெரும்பான்மையினராக சிங்களவரையும், சிறுதொகையினராக தமிழர்களையும், கணிசமான அளவு இஸ்லாமியர்களையும் கொண்டதாக இம்மாவட்டம் விளங்கினாலும் புத்தளம் மாவட்ட மக்கள் போல் இவர்கள் அனைவரும் ஒருவருடன் ஒருவர் கூட்டாக வாழ்கின்றனர். இதனால் இம்மாவட்ட தமிழ் பேசும் மக்களின் பேச்சு வழக்கில் அரபுச் சொற்களும், சிங்களச் சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு இவர்கள் புத்தள மாவட்ட மக்கள் போல கூட்டாக வாழ்க்கை நடத்துகின்றனராயினும் தத்தம் இனத்துக்கே உரித்தான தனித்துவங்களை அவர்கள் இன்னும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். மத ஆசாரங்களிலும், சமய அனுஷ்டானங்களிலும் எவ்வித இடையூறுகளும் இன்றித் தத்தமது கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இதற்கு இஸ்லாமியர்களும் விதிவிலக்கல்லர்.

பொதுவாக குருணாகல் மாவட்ட மக்களின் கல்வி நிலையை எடுத்து நோக்கும் பொழுது படித்தறியா பார மக்கள் முதல் அறிவுத்துறையிலே முன்னேற்றம் கண்ட பலதரப்பட்டவர்களையும் காண முடிகின்றது. விஷேடமாக பின்தங்கிய கிராமப் புறங்களிலே கல்வியற்றிவு குறைந்த பழமையில் ஊறிப்போன அளேகமான மக்களைக் காண முடிகின்றது. அறிவுத் துறையிலே ஓரளவு முன்னேற்றம் கொண்டவர்கள் அரசாங்கத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். எழுதுவினைஞர் தொடக்கம் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பகிரங்கச் சேவை உத்தியோகத்தர்கள், கல்வி அதிகாரிகள், பொறியியலாளர்கள், மருத்துவர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட ஊழியர்களும் இங்கு வாழ்கின்றனர்.

மருத நிலச் சார்புள்ள இம்மாவட்ட மக்களின் பிரதான தொழில்கள் வேளாண்மைச்

செய்கையும் தென்னை உற்பத்திச் செய்கையுமாகும். உழவுக் காலங்களிலும் அறுவடைக் காலங்களிலும் கிராமப் புறத்திலே வாழும் மக்கள் ஆண்களும், பெண்களும் வயல் வெளியை நோக்கிச் செல்வதையும் அங்கு ஒன்றாகச் சூழமியிருந்து வயலிலே வேலை செய்வதையும் அவதானிக்கலாம். இவை தவிர, அநேகமான மக்கள் சேனைப் பயிற்சி செய்கையிலும் கால்நடை வளர்ப்பு, நெசவு, மட்பாண்டம் செய்தல், ஓட்டுத் தொழில், தச்சுவை முதலான தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். கணிசமான தொகையினர் ஆடு, மாடு, கோழி முதலான பண்ணை வளர்ப்புத் தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். சேனைப் பயிற்சி செய்கைக்கும், பண்ணை வளர்ப்புக்கும் சிறந்த உதாரணங்களாக நிக்கவரடிய, கல்குமுவ, யாப்புவ முதலான தேர்தல் தொகுதிகளை உள்ளடக்கும் பிரதேசத்தைக் குறிப்பிடலாம். இவை தவிர நில அமைப்பை நோக்கின் மாநகர மையத்தில் "மொண்ட் நோக்ஸ்" எச்சக் குன்றினைக் கொண்டு விளங்குவதனை அவதானிக்கலாம். இங்கு குளங்களும், நதிகளும் நீர்வாசனைக் கால்வாய்களை மையமாகக் கொண்டு விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளன. அண்மைக் காலங்களில் குறையக் கிணறுகளின் உபயோகங்களும் அதிகரித்துள்ளன. இங்கு நெற் பயிற்சி செய்கை இரு போகங்களாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும் குருணாகல் மாநகர மையமானது இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளைத் தொடர்ப்படுத்தும் போக்குவரத்து குவி மையத்தைக் கொண்டு விளங்குவது முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மைக் காலத்தில் ஒருங்கிணைந்த கிராமிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலம் நிலப் பயன்பாடானது மாற்றமடைந்து வருவதை அவதானிக்கலாம்.

இலங்கையின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களில் ஒன்றான தென்னையே இங்கு பிரதான உற்பத்திப் பொருளாகும். குருணாகல் மாவட்டம் சிறப்பாகத் தென்னை முக்கோண நிலையத்துக்குட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தென்னை உற்பத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமானது பெயர் பெற்றதுமாக இம்மாவட்டம் விளங்குகின்றறைய உண்மையிலேயே பெருமைக்குரியதாகும் அதே வேளை இம்மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே கோப்பி, கொக்கோ, வாழை, கமுது முதலானவற்றின் உற்பத்தியும் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு புத்தளம், உருமைக் ஆகிய மாவட்டங்கள் அடங்கிய வடமேல் மாநாணத்தில் சமூக, பொருளாதார நிலமைகள் காணப்படுகின்றன.

முஸ்லிம் புலவர்கள் வரிசையில் இலங்க மஸ்தார் பாடல்கள்

- ஓர் இலக்கியப் பார்வை.

முஸ்லிம் அபுபக்கர்

மெய்யியல் விசேடதிறை பேராதனை வளாகம்

இலங்க மஸ்தார் என்ற புனைப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்ட ஏ.எம்.இப்ராஹீம் என்ற கவிஞர் கிழக்கு மாகாணத்தில் குறிப்பாக கல்முனைப் பிரதேசத்தில் மிகவும் பிரபலமான ஒருவராவார். இவர் சிறு வயதிலேயே வர கவியாய் பாடல்கள் இயற்றவும், அவற்றை மெட்டமைத்துப் பாடவும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். தனது குழமையும் சமூகத்தின் குறைபாடுகளையும் யுத்தத்தின் கோர விளைவுகளையும் கருவாகக் கொண்டு பல்வேறு பாடல்களையும் கவிதைகளையும் இயற்றியுள்ளார். இவரது பாடல்களின் நளிச்சிறப்பு அதில் அறுபு கலந்த சொற்களையும் மற்றும் மக்களது அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்தும் வட்டராச் சொற்களையும் கோவையாக்கி அவற்றின் மூலம் பாடல்களை வெளிக் கொணர்ந்தமையாகும். இலங்க மஸ்தாரின் பாடல்கள் உயர்ந்த உள்ளத்தங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன் அவ்வகால சமூகத்தின் சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகளையும் கூறுபவையாக அமைந்தன.

பல்வேறுபட்ட பாடல்களையும் கவிதைகளையும் தந்து 75 வருடங்களுக்கு மேலாக தன் கவி ஊற்றுக்களால் சமூகத்தின் உள்ளங்களை குளிர் வைத்ததனால் கல்முனை இலங்க மஸ்தார் இரசனை விழாக் குழுவினரின் ஏற்பாட்டில் தென்கிழக்கு பல் கலைக் கழகப் பீடாதிபதி கலாநிதி கே.எம்.எச்.காலிதின் அவர்களால் 18.8.2000 ஆம் ஆண்டு 'இறையருட் கவிராயர்' என்ற பட்டமும் பொன்னாடையும் போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பாட்டுகள் மூலம் பல பரிசில்களையும் பெற்ற இவர் உண்மையில் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தின் சொந்தாக மதிக்கப்பட வேண்டியவராக இருந்ததோடு கல்முனை மண்ணின் சிறந்த விடகவியாகவும் திகழ்ந்தார். இவர் பற்றிய பல்வேறு விடகத் துணுக்குகள் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன. இவ்வாறான இலங்க மஸ்தார் அவர்கள் அக்கால புரவலர்களின் உதவி கொண்டு தான் முன்னின்று உழைத்து பல்வேறு குர்ஆன் மத்ரஸாக்களை உருவாக்கி அவை ஒவ்வொன்றினதும் ஆரம்ப உட்காண்பவரும் இருந்து பணியாற்றியவர்.

இயல்பிலேயே மார்க்கப்பற்று அதிகம் கொண்ட அவர் குணங்குடி மஸ்தான் மற்றும் தரீக்காக்களின் வழிவந்த பெரியார்களின் மீது அதிக பற்றுக் கொண்டவராய் இருந்ததுடன் தன் சொந்த வாழ்க்கையையும் ஓர் துறவி போலவே அமைத்துக் கொண்டதுடன் இவ்வுலக வாழ்வை 17.12.2002 இல் முடித்துக் கொண்டார்.

இவர் நூற்றுக் கணக்கான பாடல்களை

பாடியிருந்தாலும் அவற்றின் நூல் வடிவமாக இரசனை என்ற நூல் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு முஸ்லிம் புலவர் வரிசையில் இவரது ஒவ்வொரு பாடல்களையும் நயந்து மகிழ்வோம். முதலில் மாணவ மணிகளே! என்ற பாடலை நோக்குவோம்.

பள்ளிக் கூடப் பிள்ளைகளை சொல்லிக் கரும் கல்விகளை நல்லிதன்நூல் எடுத்திருக்கோ இல்லிதன்நூல் தந்திருக்கோ (பள்ளிக் கூடம்)

தந்தை தாயின் சொல்லைக் கேட்டு வீட்டிலாவில் படிக்க வேண்டும். மெளலவி சொல் மாஸூட் சொல்லும் கேட்டிருந்து படிக்க வேண்டும். உற்றுணர்ந்து மானமெனளம் கோட்டின் நடை படிக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் நம்மைக் கண்டு மார்க்கம் கேட்டுப் படிக்க வேண்டும் (பள்ளிக் கூடம்)

கலைகளிலே அதிக பாஷை உட்கில் உண்டு படிக்க வேண்டும் அபி, அனா, அபுன், ஏயும் முன் அன்புடன் படிக்க வேண்டும் வீலையாய்ந்த கல்வியுண்டு கணக்கறிந்து படிக்க வேண்டும். கலைகளிலே நாம் உணர்ந்து உடல் திலையும் படிக்க வேண்டும் (பள்ளிக் கூடம்)

விபரம் பக்தி சுகாதாரமும் வினையாட்டில் வெற்றி படிக்க வேண்டும் தரமுயர்ந்து தன்னை அறிவும் தத்தவங்கள் படிக்க வேண்டும் மறை முகான் வேதம் கீதாப் கருத்தையும் படிக்க வேண்டும் இறையோனான அடைக்கலமாய் குரு மொழியாய் படிக்க வேண்டும் (பள்ளிக் கூடம்)

இப்பாடல் வரிகள் மூலம் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு அறிவுரை கூறும் மஸ்தான் அவர்கள் அவற்றினை கட்டுப்படுத்துவது நல்லனவானால் மட்டுமே எடுத்து நடக்கவும் இல்லையெல் ஒழிக்கவும் வேண்டும் என்கிறார். இதன்படி அவர் தான் கூறுவது என்பதனால் அவையெல்லாம் நல்லதென எண்ணக் கூடாது, பகுத்தறிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற பாணியில் தன் அவை அடைக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இன்னும் பிள்ளைகள் தமது கல்வியை விட்டிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதனால் முதலில் பெற்றோரின் சொல் கேட்க வேண்டும் என்கிறார். அத்தோடு மார்க்கக் கல்விக்காக மெளலவிமார்களின் அவசியத்தோடு ஆசிரியரின் சொற்படி நடக்க வேண்டும். இதன் மூலம் மார்க்கத்தை முதன்மைப்படுத்துகிறார். அத்தோடு மானம் என்பதை ஓர் கோடு எனவும் ஒப்பிட்டு அக்கோட்டிலிருந்து தவறிவிடக் கூடாதெனவும் ஏனையோருக்கு முன்மாதிரியாக மார்க்க விடயத்தில் நடக்க வேண்டும் எனக் கூறி சிறு வயதிலேயே கவிஞர் பிள்ளைகளின் மனதில் பதிக்கின்றார்.

கல்வியோடு மொழித்தேர்ச்சியும் அவசியம் அதன் படி அவர் அளவையு மொழிகளையும் கற்க வேண்டும் என்கிறார். அதில் எழுது மார்க்க மொழியான அறபை முதன்மைப் படுத்துவதோடு தமிழிலும் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை வேண்டும் என உணர்த்துவதோடு காசுகொடுத்துக் கற்கும்

வெளிக்கற்கைகள் பல உண்டு எனவும் அவற்றில் சிலவற்றை தேர்ந்து கற்க வேண்டும். இன்னும் நாம் கற்கும் போது எமது உடல் நலத்தை கெடுத்துக்கொள்ளும்படி கற்கக் கூடாது எனவும் வேண்டுகிறார். இவ்வாரான நிலமைகள் மூலம் கவிஞர் தனது ஆழமான கருத்தை குறித்த சில வரிகளிலேயே தெளிவு படுத்திக் கூறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

விளையாட்டையும் சுகாதாரத்தையும் கல்வியாக காணும் அவர் விளையாட்டில் வெற்றிதோல்வியைப் படிக்க வேண்டி வரும் என்கிறார். இன்னும் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டு தன்னை அறியும் தத்துவத்தை படிக்க வேண்டும் என்கிறார். இது கிரேக்க தத்துவஞானியான சோக்ரீடிஸின் 'உன்னையே நீ அறிவாய்' என்ற முதன்மை வாக்கியத்தை சார்ந்ததாக அமைகிறது. இத்தோடு எமது வேதமான பிற்கால மற்றும் மார்க்க கிதாபுகளின் கருத்துக்களையும் படித்து தெளிவு பெற வேண்டும் என்கிறார். அனைத்துக்கும் மேலாக இவை அனைத்தும் எமது சுய முயற்சி எனக் கொள்ளாது அவை ஓர் இறை அருளாகும். அவற்றை அடக்கமான முறையில் குருபக்தியுடன் கற்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

-தொடரும்-

விளையாட்டின் கருத்து

கழுவாத் தோட்டத்து
'பெரியவ'ரின் பங்காவில்
பின்னை பார்க்க ஆய்வாய்
கொழும்புக்கும் போனாய் நீ

இதழினிலே புன்முறுவல்
கண்ணிரண்டில் பளபளப்பு
முகமலரில் விகசிப்பு
கொழும்புக்கு நீ போனாய்.

முன்றானேடு சென்றதன்பின்
கஞ்சேசலை ஒன்றணிந்து
வீட்டுக்கு நீ வந்தாய்,
சிகலாண்டை உடன்குறந்து

பெண்ணை நீ போகையிலே
பூத்துக் குவங்குகின்ற
பேராதனை போல்குந்தாய்,
பெண்ணை நீ வகுக்கையிலே
சிகைத்தழிந்து போய்க்குக்கும்
அனாதபுரம் போவாள்ளாய்

சிக்கனமொழியின் பராக்ரீம கொடிதவங்கு
தமிழின் லரினா ஏனாக்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் சமூக நாடகங்கள்

(நாவாடகம் இரு நாடகம் தொகுதிகள்
அடிப்படையிலான ஒரு தொகுதி)

- கலாநிதி துரை மனோகரன் -

கவாமி விபுலானந்தருக்குப் பின்னர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்துறைப் பேராசிரியராக விளங்கி, அதனை இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாக அணிசெய்தவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். ஆய்வாளராகவும், கவிஞராகவும், கதாசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் விளங்கிய அவர், நாடகத்துறைக்கும் அளப்பரிய பணி புரிந்தவராவார்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் பல்வேறு ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளுள், அவர் நாடகத்துறைக்காற்றிய பங்களிப்பே விதந்துரைக்கத்தக்கதாக விளங்குகிறது. நாடகமே அவரது உள்ளார்ந்த ஆற்றல் முழுவதையும் வெளிக்கொணர்ந்த சாதனமாக அமைந்தது. நாடகத் துறையில் அவரது சாதனையாக விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. பேச்சுவழக்கை அதன் இயல்புரிந்து நாடகம் முழுவதிலும் புகுத்தியமையாகும். கொச்சை மொழி எனக் கருதி, நாடகங்களில் வேலைக்காரர் போன்ற சிறு பாத்நிற்களுக்கு மட்டுமே நகைச்சுவை நோக்கிப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த பேச்சுவழக்கை, தமது நாடகப் பாத்நிற்க்கள் அனைத்திற்கும் பரப்பிப்படுத்தியதன் வாயிலாகப் பேராசிரியர் ஒரு முன்னோடியாக விளங்குகிறார். அதற்கு அவர் பெற்றிருந்த மொழியியல் அறிவும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். பேராசிரியர் தமது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான ஆய்வனை இங்கிலாந்தில் நிகழ்த்தி வந்த போது, மேல்நாட்டினரின் நாடகங்களையும் பார்வையிடுவது வாய்ப்பும் அவருக்கு இருந்தது. இத்தகையபெரும் வாய்ப்பும் அவரது நாடக எழுத்தாக்கப் பணிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தது எனலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் பருத்தித்துறையில் தும்பளை என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அவர், அப்பிரதேசப் பேச்சுவழக்கை தமது நாடகங்களிற் புகுத்தினார். அவரது நாடகங்கள் பேச்சுவழக்கில் எழுதப்பட்டமையை விரும்பிய கவாமி விபுலானந்தர், அவருக்கு எழுதிய கடிதமொன்றில் "மட்டக்களப்பு வழக்கு மொழியினையும் ஓரிரண்டு நாடகங்களிலே படம் பிடித்து வைப்பது நன்று" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை எட்டுச் சமூக நாடகங்களையும், ஒரு வரலாற்று நாடகத்தையும் எழுதியதோடு ஒரு வடமொழி நாடகத்தையும் தழுவி எழுதினார். சமூக நாடகங்கள் எட்டனுள், ஆறு நாடகங்கள் நானாடகம், இரு நாடகம் என்னும் இரு தொகுதிகளாக நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இவைபுட்பு. சுந்தரம் எங்கே?, துரோகிகள் ஆகிய சமூக நாடகங்களும், அவரது பிற நாடகங்களும் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை நாடகத்திரட்டு (2003) என்ற நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர் எழுதிய ஈழ வரலாற்று நாடகமாகச் சங்கிலி விளங்குகின்றது. வட

மேழ்ப்பூர். என ரத்தினாவலி என்னும் நாடகத்தை மாணக்கமாவலி என்னும் பெயரில் அவர் தழுவி எழுதினார்.

நாடகம் பற்றிப் பேராசிரியர் கொண்டிருந்த கருத்துக்கள் மனங்கொள்ளத்தக்கவை. "நாடகம் என்பது உலக இயல்பை உள்ளது உள்ளபடி காட்டுவது. ஆகவே வீட்டிலும் வீதியிலும் பேசுவது போலவே அரங்கிலும் ஆரவார பேசல் வேண்டும்" என்று நாடகம் பற்றிய தெளிவான சிந்தனையை அவர் கொண்டிருந்தார். இதன் மூலம், இயற்புணர்வுவாத நெறியைத் தமது நாடகப் படைப்பாக்கத்திற்கு கொண்டிருந்தார் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அவரது நானாடகம் (1940) என்ற தொகுதியில் உடையார் மிடுக்கு, முருகன் திருகுதாளம், கண்ணன் கூத்து, நாட்டவன் நகர வாழ்க்கை ஆகிய நான்கு நாடகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர் நாடகங்களில் யாழ்ப்பாணத்து மரபுகளும், மூலக்கவழக்கங்களும், அம்மக்களின் பலமும் பலவீனமும் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயத்தினை அதன் அடிமட்டத்திலிருந்து உணர்ந்து கொண்டவர் ஆசிரியர் என்பதை இத்தொகுதியிலுள்ள நான்கு நாடகங்களும் புலப்படுத்துகின்றன.

உடையார் மிடுக்கு என்ற நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவர் காலத்தில் உடையார்கள் தமது பதவியினால் கிடைத்த அந்தஸ்து, செல்வாக்குக் காரணமாக தலைக்களம் கொண்டு பிறரை மதிக்காமல் நடந்து கொள்வதையும், அவர்களது நடைபுடை பாவனைகளையும் உடையார் என்ற பாத்திரம் மூலமாகப் புலப்படுத்துகின்றார். அதேவேளை, நாடகத்தினூடாகத் தமது கருத்துக்களையும் மார்வையாளர்களுக்கு அல்லது வாசகர்களுக்கு நாடக ஆசிரியர் குசுமமாக உணர்த்துவதையும் காண முடிகின்றது. குறிப்பாக உயர்வர்க்கச் சமூகப் போக்குக்கு எதிரான தமது கருத்தை நாகம்மா என்ற பாத்திரம் மூலமாகப் பேராசிரியர் முன்வைத்துள்ளமையைக் கட்டிக்காட்டலாம்.

"பெட்டைக்கு விருப்பமில்லாத இடத்திலை ஒண்டும் செய்யக் கூடாது. காக்ககாரன் எண்டாப்போலை செய்யிறதோ? நாய் தின்னாக்காசு... கை நிறைஞ்சு பொருளிலும் கண்ணிறைஞ்சு கணவையைல்லோ ஒருத்தி தேடுவான். ஒரு நாளும் பலவந்தப்பட்டுத்தி கல்யாணம் செய்யக் கூடாது. அதாவை பெரிய கெடுதி வந்து சேரும்"

சுற்றில் உடையார் தமது மிடுக்கு அழிந்து திருந்துவதை நாடகம் கவையட விளக்குகின்றது. முருகன் திருகுதாளம் என்ற நாடகத்தில் நகைச்சுவையே முக்கியத்துவம் பெற்றுப்போனும், யாழ்ப்பாணத்தின் மண் வாசனையை அதிலும் நகர முடிகின்றது. யதார்த்தப் போக்கு இந்நாடகத்திற்கு குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இந்நாடகத்தில் பேராசிரியர் சோமசுந்தரத்தையும், ஆராய்ச்சி மாணவன் சுப்பையாவையும் தவிர்ந்த ஏனைய பாத்திரங்கள் ஓரளவு உண்மை மாந்தர்களாக உலாவுகின்றனர். பதவியும், பொருளும் உள்ள ஆணுக்கு அவன் எப்படியிருந்த போதிலும், எப்படியாவது தமது மகளைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று விருப்பம் மக்களின் மனப்பாங்கை ஆசிரியர் திறம்பட எடுத்துக் காட்டுகிறார். இந்நாடகத்தில் தாய்ப்பாத்திரத்தை எந்தளவுக்கு யதார்த்தபூர்வமாகப் படைக்க இயலுமோ

அந்தளவுக்குச் சிறப்பாக நாடகாசிரியர் படைத்துள்ளார். கண்ணன் கூத்தின் கதையமைப்பிற்கு சிறந்தளவு செயற்கைத் தன்மை காணப்படுவதும், ஆசிரியரின் சமூக போக்கு நன்கு பரிசீலிக்கிறது. அந்நாடகத்தில் இடம் பெறும் சண்டமுகம் என்ற பாத்திரத்தின் வாயிலாக யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றார்.

"உடைக்கு தெரியுமோ தெரியாதோ. எங்குத் தெரியவில்லை, மோகனை வல்லபுரம், நீ நான் செய்த பிள்ளைக்குச் சரி. உந்தச் சாதியெண்ட விசயத்திலை ஒரு விதமான ஐயிச்சமும் படவேண்டாமெண்டு அவையெட்டைச் சொல்லிப்போடு. நாங்கள் உங்கினை உள்ள வீடுகளிலை சேர்ப்புத் தண்ணிசூடத் தூக்கியறியும். நாங்கள் ஆர் பக்கமெண்டு உடைக்குத் தெரியுமோ?"

அதே வேளை, நாகரத்தினம் என்ற பெண் பாத்திரம் வாயிலாகத் தமது உள்ளக்கருத்தினை ஆசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார். "ஆனால் ஒன்று சொல்லறேனேருங்கோ. உந்தச் சாதி வரமெல்லாம் இந்த நாளையிலை பாக்கேவாது. உதுதான் இருக்கிற தொந்தரவு" என்ற அப்பாத்திரத்தின் கூற்று ஆசிரியர் கருத்தாக விளங்குகின்றது. சண்டமுகம் சாதிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகத் தமது மகனையும், மருமகனையும், பேரப்பிள்ளையையும் பிரிய வேண்டி ஏற்பட்டமையையிட்டு வேதனையுற்றுக் கண்ணனிடம் கூறும் கட்டங்களும், வல்லபுரக் கோயிலில் வீட்டாருக்குத் தெரியாமல் ரகசியமாகப் பேரப்பிள்ளையின் பெயரில் அர்ச்சனை செய்விப்பதும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாதியமைப்பு நெகிழத் தொடங்கிவிட்டது என்பதைக் கட்டிக் காட்டுகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழர் மலையகத் தமிழர் பற்றிக் கொண்டிருந்த தவறான கருத்துக்களையும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போது பாத்திர வாயிலாக ஆசிரியர் கட்டிக் காட்டத் தோழவில்லை.

கொழும்பையும், பருத்தித்துறைப் பகுதியில் ஒரு கிராமமான துப்பளையும் கதை நிகழிடங்களாகக் கொண்டு, நாட்டவன் நகரவாழ்க்கை என்ற நாடகத்தைப் பேராசிரியர் படைத்துள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துச் சமுதாயப் பின்னணி சிறப்பாக இந்நாடகத்திற்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதே வேளை, நாட்டின் அக்கால அரசியல் நிலையையும் நாடகத்தினூடாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. முந்திய காலத்துச் சட்டசபைத் தெரிவு நிலைமையையும், தமது காலத்து நிலைமையையும் தேர்தலில் நிற்கும் சங்கரப்பிள்ளை என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் ஒப்பீட்டுக் காட்டும் ஆசிரியர், நாட்டில் அரசியல் நிலையும், சமுதாய நிலையும் காலத்துக்குக் காலம் மாறிக் கொண்டு செல்வதையும் உணர்த்துகின்றார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தமது காலத்தினதும், அதற்கு முந்திய காலத்தினதும் சமுதாயப் போக்குகளையும், மரபுகளையும் அதே சங்கரப் பிள்ளை என்ற பாத்திரம் வாயிலாக ஒப்பீட்டுக் காட்டுகின்றார்.

"இதெல்லாம் இந்தப் படிப்பு உத்தியோகமும் செய்த வேலை, அந்த நாளையில சேரது தின்னிறது அம்மாதை பருவத்துக்கு பின்னை, மற்ற நேரமெல்லாம் தினை, சாமி, ஓடியாய்ப்பட்டு, பிண்டி இதுதான் சாப்பாடு. முன்னுள்ளவன் என்ன மாதிப்பான பிசாசவியாக இருந்தான். இது சம்பா அரிசியைத் தின்னிடுண்டு சலவோகம் வேணியதுதான் மிச்சம். இந்தப் புது மோடியான சீவியகு செய்யப் போய்த்தானே யாழ்ப்பாணத்தான் வரவர்க்கீளை

போறது...

யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தவர் மத்தியில் நிலைநாட்டுவதற்கு நம்பிக்கைகள். கருத்துக்கள் பற்றியும் நாடக ஆசிரியர் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் தோறும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். நோயுற்றுப் படுத்திருந்த விசாலாட்சியை "வருத்தம் பார்க்க" வந்திருந்த வள்ளியார், "பாதிமும் இந்தப் டெட்கைக்கு நாயுறுதான். ஷேமோனை சிவகாமி, கொஞ்சம் வேப்பம் இலையும், இரண்டு மிளகாய்ச் செத்தலும் எடுத்துக் கொண்டாடி. இன்னடைக்கு வெள்ளிக் கிழமை. ஒருக்கா நாவுத்துக்குப் பாத்து விடுவம்" என்று கூறி, விசாலாட்சியின் தலைமாட்டில் அரை ரூபாயை வைத்து ஒரு நேர்ந்து முடிந்து விடும்படியும் கூறுகின்றார். நோயாளர் இருக்கும் இடத்தில் கூட்டங்கூடிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் பழக்கத்தை வேலுப்பிள்ளை என்ற பாத்திரத்தின் மூலமாக ஆசிரியர் கண்டிக்கின்றார். மேலும், நோயாளியை வைத்தியரிடம் காட்டுவதற்கும் நான் பாத்துச் செல்லும் அக்கால யாழ்ப்பாண மக்கள் சிலரது வழக்கத்தையும் ஆழ்வார் என்ற பாத்திரம் வாயிலாக ஆசிரியர் உணர்த்துகின்றார். இந்நாடகத்தின் ஒரு காட்சியில் ஒரு மர நழுவலில் வள்ளியார் என்ற பாத்திரம் பணங்காய்ப் பணியாரம் விற்றுக்கொண்டிருப்பது பேராசிரியர் கால யாழ்ப்பாணத்துப் பின்னணியைக் காட்டுகின்றது.

பேராசிரியரின் இரு நாடகம் (1952) என்னும் தொகுதியில் பொருளோ பொருள் அல்லது கார்த்திகேயன் வீழ்கை, தவறான எண்ணம் ஆகிய நாடகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதல் நாடகம், உறவினரிடையே பொருளால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. கார்த்திகேயன், சின்னத்தங்கம், இராசம்மா, வள்ளியம்மை, கமலவேணி, வடிவேலு முதலிய பாத்திரங்கள் சமுதாய இயல்புகள் சீர்திரிக் கப்பட்டுள்ளன. கார்த்திகேயனும், மகள் கமலவேணியும் ஆரம்ப மனப் பாங்குகளும் சமுதாயப் பின்னணியிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. மங்கையர்க்கரசி, தாம ஆகிய பாத்திரங்கள், கார்த்திகேய குடும்பத்தின் இருவேறு தன்மைகளையும் சமுதாய அடிப்படையில் இனங்காட்டுகின்றன.

தவறான எண்ணம் என்னும் நாடகம் இலங்கையின் அரசியல் போக்கையும், அதனோடு

இணைந்த மக்களின் செயற்பாடுகளையும் காட்டுகின்றது. கருங்கக் கூறின, இந்நாடகத்தில் இலங்கையின் அரசியல் நிலையை ஆசிரியர் விமர்சனம் செய்துள்ளார். அரசியல்வாதிகளின் போலித்தனத்தையும், சந்தர்ப்பவாதத்தையும் பொருந்துமிடமெல்லாம் ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். இந்நாடகத்தில் முதற்காட்சியில் அப்புக்காத்துமார் (சட்டத்தரணிகள்) சாட்சிகளை எவ்வாறு பயிற்றுவிக்கின்றனர் என்பதை நாடகாசிரியர் நகைச்சுவையுடன் காட்டிச் செல்கின்றார். பேராசிரியர் தமது கால இலங்கையை சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தை தவறான எண்ணம் நாடகத்திற் பிரதிபலிக்க முயன்றுள்ளார். சில பெண்களின் விபர்தான போக்கைச் சுந்தரநாயகி, வசந்தநாயகி என்ற பாத்திரங்களின் மூலமாக அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். இந்நாடகத்தில் மலையகத் தமிழரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாணிக்க தேவர் (கோப்பிக்காரர்) என்ற பாத்திரம், பேச்சுவழக்கைப் பொருத்தவரையில் மற்றைய பாத்திரங்களின் அளவுக்குச் சிறப்பாக வளர்க்கப்படவில்லை. பேராசிரியர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுவழக்கில் காணப்பட்ட இஞ்சிப்பத்தர் (இன்ஸ்பெக்டர்), டேசன் (ஸ்ட்ரேஷன்), இறைவர் (டிரைவர்), அப்பிராணியன் (அப்பாவி) முதலான சொற்களை ஆசிரியர் நாடகத்திற் புகுத்தியுள்ளார்.

பேராசிரியர் அவர்கள் தமிழ் நாடகத்துறையோடு தம்மை இணைத்துக் கொண்ட காலப்பகுதியில் இலங்கையிலும், தமிழ் நாட்டிலும் பல்வேறு நாடகங்கள் மேடையேறியுள்ளன. அவற்றோடு அவரது நாடகங்களை ஒப்பிடும் போது, பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஒரு சிறந்த நாடக ஆசிரியராகத் திகழ்ந்துள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது. அது மேட்டுமன்றி, நாடகத்துறைக்கு ஒரு முன்னோடியாகவும் அவர் விளங்கியுள்ளார். பல்கலைக்கழக மாணவரைக் கொண்டு மேடை யேற்றப்பட்ட அவரது நாடகத்துறை வெற்றிக்கு அடிக்கோலியது. அவரிடம் ஆழப்பதிந்து அகன்று விரிந்த சமுதாய நோக்கே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்கள் கடந்த கால யாழ்ப்பாணச் சமுதாயம் பற்றிய வரலாற்று ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன.

தமிழர் பற்றியும்

இருத்தி, போர்த்திக் கூட படுக்க அவ்வளவு, வீதும்பயில்லை

நல்ல மறைதான்: மரவள்ளிக் கிறங்கும் நாட்டுக் குடங்கும் பொருத்தமான மாரீசான்

நெடுங் காலமாக நமக்குச் செந்தமான் வானத்த மறை, கிடைக்காததுதான், பெரும் குறை.

உரையர், கூறவின் கீழ்நான், இப்போகத்த மாரீசும்.

வானம், அள்ளி உறவி வடகை வளவெல்லாம், பெரு வெள்ளம்.

வெட்டிக் குத்தி, வெள்ளத்தை வறியணிப்பு வட்டாரத்தில் யாழுவில்லை

குந்தி, இருக்க குரும்பத்தோடு,

மறைக் காட்சி பார்க்க, செந்த நிலமா இது?

இங்கு, வந்த போகும், இடி, மின்னளம் எங்கள், வீட்டு முற்றத்தில் குந்தி வீட்டுத்தான் வந்திருக்கும்.

பீத்துமக்கு பெரு வெள்ளம், பெருதான் மாரீசு! எடுத்த வீர சாக்குத் துண்டை கால் வீணக்குது.

மாணிக்க தேவர்

புலவர்களின் பெயர் பட்டியல் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுக்கு முக்கியம் தரப்படுமாயினும் பிரதான புலவர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களே ஆய்வுக்கு எடுக்கப்படவுள்ளது. இவ்விடயத்தில் புலவர்களின் பெயர்கள் அவர் தம் சேவைகள், படைப்புகள், பற்றிய தகவல்களை வாசகர்களாகிய நங்களும் தந்து உதவலாம்

பழைமைப் போக்கு:

10ம் நூற்றாண்டிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் வரிசையாக அவர்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புக்களை பார்க்கும் போது பழைமை பேணுவதும், தமது முன்னோர் அல்லது முத்த புலவர்கள் காட்டிச் சென்ற பாதையைத் தொடர்ந்து சென்றதையுமே காண முடிகிறது. இப்பழைமைப்பாதையை உடைத்தெறிந்து சமூக உணர்வினை வெளிப்படுத்திய கவிஞரைக் காண்பது பெரும்பாலும் அரிதாக உள்ளது. 1890களில் தோன்றிய புத்தளம் பிரதேச வரகவி செய்கு அலாவுத்தீன்வரை இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாததாகவே இருந்துள்ளது.

பெரிய மாற்றங்கள் இல்லையென்றாலும் முஸ்லிம் புலவர்கள் தமக்குரித்தான இலக்கிய கலாசாரம் ஒன்றை தளர்ச்சியின்றி 20ம் நூற்றாண்டில் பின் அரைப்பாதிவரை கொண்டு சென்றனர். கவிஞர் திலகம் அப்துல்காதிர்வெப்பை 1935ல் புதிய பாதையை முஸ்லிம் கவிபுலகிற்குத்தந்தபோது கூட அப்பழம் மரபின் தொடர்ச்சி உயிர்ப்புடனிருந்தது. எவ்வாறாயினும் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல இப்புலவர்கள் அல்லது புலவர் மரபைப் பின்பற்றியவர்கள் சமுதாயத்தையோ மக்கள் பிச்சினைகளையோ பாடற் பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. செய்யுள் மரபு கீர்த்தனை, எனறு, நாட்டாரிசை வடிவங்களில் வழமையாகப் போற்றப்பட்ட செய்திகளை தொடர்ந்தும் இம்மரபினால் பேணப்பட்டன. சில மாற்றங்களையாவது காண்பதற்கு நாட்டார் இசையும் நாட்டார் பாடல்களும்தான் அடிப்படையாக இருந்துள்ள தென்பதை இங்கு கூறுவது அவசியமாகும். 'தமிழில் புலமை வேண்டித் தலைபுலவர்களுக்கும் இடமளிக்காது கிராமப் புலவர்கள் பலர் நாட்டாரிசையில் தேவைக்கேற்றவாறு பாடலியற்றி வழங்கினர். இவை பொது மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த போதும் இவை பிரயத்தங்களாகவும் நூல்களாகவும் வடிவப்படுத்தப்படாமையால் அநேக படைப்புக்கள் காலவெள்ளத்திற்கிரையாகிவிட்டன.

மன்னார்:

இவ்விருவகை இலக்கியப்போக்குகளை மன்னார் மற்றும் புத்தளம் 19ம் நூற்றாண்டு இலக்கியப் பின்னணியில் தெளிவாகக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. வேறு பிரதேசங்களிலும் இதே பின்னணியைக்

காண்பதும் கடினமல்ல. மன்னார் மாவட்டப் புலவர்களில் பக்கீர்ப்புலவர் பிரதான இடத்தைப்பெறுகிறார். 19ம் நூற்றாண்டு முஸ்லிம் புலவர்களில் முக்கியமான ஒருவர் என்றும் இவரைக் குறிப்பிடலாம். எடுக்கலம்பிட்டிக் கிராமத்தில் 1862 ல் பிறந்த பக்கீர்ப்புலவர் பல இலக்கியப்படைப்புக்களை வழங்கியுள்ளதாக அறிய முடிகிறது. பழைய சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட அவரது பல படைப்புக்கள் காலவெள்ளத்திற்கு இரையாக்கப்பட்டன. சமூக ஜோதி (1972) பக்கீர்ப்புலவர் பற்றி சில தகவல்களைத் தந்துள்ளது. எட்டு நரகபந்தம், ஹஸன் ஹுஸைன் பேரில் பாடிய எமகம், விதானைப் புலவர் பெயரில் பாடியுள்ள சரமகவி, குத்து நாயகம் கொடிப்பாட்டு, மட்டக்களப்பு காத்தான்குடிச் சந்தைப்பாட்டு நீதிமன்றப்பாட்டு, துருக்கித் தொப்பிப்பாட்டு, நடுச்சொல்லலங்காரம், என்ற படைப்புக்களோடு நாடகங்களையும் அவர் இயற்றியளித்துள்ளார். 'காந்த ரூபி' இசை நாடகம் இதில் முக்கியமானதாகும். 'காந்த ரூபி' இசை நாடகம் எடுக்கலம்பிட்டியில் இரு முறை மேடையேற்றப்பட்டுள்ளது. கரைத்தீவு வரகவி செய்கு அலாவுத்தீன் புலவரின் நாடகக் குழுவினர் காந்த ரூபி நாடகத்தை கரைத்தீவில் மேடையேற்றியுள்ளனர். புலவரின் நாடகக் குழுவில் நடிகராக இருந்த ரெஜிஸ்ட்ரார் காசீம் 1978ம் ஆண்டு செய்கு அலாவுத்தீன் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டபோது காந்த ரூபி நாடகத்திலிருந்து பல பாடற்பகுதிகளைக் கட்டுரை ஆசிரியருக்குப் பாடிக்காட்டியதையும் இங்கு நினைவு கூறலாம்.

காந்த ரூபி நாடகமும் அதுபோன்ற வேறுசில நாடகங்களும் இப்பிரதேசத்தின் அல்லது இலங்கை முஸ்லிம்களின் இசை தொடர்பான வளர்ச்சியில் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டிய அம்சங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. எழுத்துருவில் மட்டுமே அங்கங்கே சிதறிக்விடக்கூடும் இப்பாடல்களைச் சேகரித்து இலக்கிய இலக்கணச் சிறப்புக்களைப் பற்றிப் பேசலாமேயன்றி இசை பற்றியாதும் பேச முடியாது. அவை இசைக் குறிப்புக்களற்ற இசைப்பாடல்களை அவை சிறந்த தாளக் கட்டுக்களையும் ராகங்களையும் இசை ஒழுங்குகளையும் கொண்டபாடல்கள் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது.

காந்த ரூபி நாடகத்தில் தனது படிப்பை முடித்துவிட்டு வந்த மைந்தன் மதன கேசரியைப்பார்த்து ஆசிரியரிடம் கற்று கலைகள் எவ்வகையானவை எனச் சொல் என்ற போது மைந்தன் பாடியதில் ஒரு பகுதி

ஆசிரிய விருத்தம்

தமிழ் செய்யுள் இலக்கண

தணையெதகை மோனை பொருத்த மீரளபனடச்
சத்தி சாரியையகைச் சொல்
சாற்றுவாசிரியப்பா வெண்பா கல்ப்பா
தகுந்த வஞ்சியு மருட்பா
சகல பாக்கடூரிய வாய்ப்பாடுமுலமாளைச்
சங்கீர மணியிலக்கணம்

வித்துவதன் மைய வெளிப்படுத்தும் பல
செய்யுள்களை அவர் இயற்றியுள்ளார். 'சலாம்'
சுறுவதற்காக 'துருக்கித் தொப்பி' வாங்கிவருவதற்காக
சொற் சிலம்பங்களால் விளையாடப்பட்ட சில
செய்யுள் கள் இன்றும் அழியாது
பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அவரது தமிழ் மொழிப்
புலமைக்குச் சான்றுகளாக உள்ளன. இவர் 1917ம்
வருடம் காலமானார்.

மன்னைநிலக்கணம் தொண்டைய விளக்கமுட
வண்டகு பன்னீர் நிரண்டு
மகிழ்யாப்பருவங்களை காசிகையும் நன்னிலம்
மல்லாடு கல்லாட நூல்
மாற்றிய வீரேசாறு சாஸ்திர முறைப்படி
விழுவிதிலக்காறுடனே
கங்கை நிகிலக்கணம் பற்பல விலக்கியம்
காணபதினைண்புரணம்
கரைக்காறு சாஸ்திரம் அறுபத்தான்காம்
கலைக்கிபாண விதி நூல் முறை
கன்னொற்ற பீரந்தம் தொண்டைநிறியாறோடு

விதானைப் புலவர்.

மீராசாகிய பக்கீர்த்தம்பிப் புலவர் விதானைப்
புலவரின் சீடர். விதானைப்புலவரின் பெயர் சின்ன
இப்பாடும் முகையதன் கப்படையார் என்பது. இவரும்
மன்னார் பிரதேசத்தின் புகழ்பெற்ற புலவராகும். இவர்
இசை நாடகங்கள் எழுதுவதில் சிறந்து
விளங்கியுள்ளார். அவர் இயற்றிய காஞ்சி நாடகம்,
கடகாபு நாடகம் என்பன பல முறை மன்னாரில்
மேடையேற்றப்பட்டுள்ளதாக அறியமுடிகிறது.
'யானைக்காதல்' என்ற யானைபிடிப்போர் பாடிச்
செல்லும் பாடலையும் இவர் பாடியளித்துள்ளார்.
மறிச்சிக் கடடி, கரடிக்குளி, பாலைக்குளி
யானைப்பிடிப்போர் இப்பாடல்களை யானைபிடிக்கும்
போது பயன்படுத்திவந்துள்ளனர்.

அங்கப் பரிட்சை யானை குதிரையேற்றமொடு
அதிகவிஸ்தார குஸ்தி
அடிசிலம்பந்து நுகுகோடு சுருநாடகம்
அனை சீண்டி சடுக்கா
அரிய குறவஞ்சி வானவீச்சு வித்தைகள்
அணைக்கங்கள் கற்றோளீந்த

புத்தளம் தேர்தற் தொகுதியில் உள்ள
கண்டறுகுளி பன்னொருவாறு போன்ற ஊர்களில்
கனிகம்பாட்டக் குறுவின் 1960களில் பாடிவந்த
பாடல்களில் கருத்தான குடிச் சந்தைப் பாட்டும்
ஒன்றாகும். அது மீராசாகிய பக்கீர்த்தம்பிப் புலவரின்
பாடலாகும். அப்பாடலில் சில பகுதிகள் வருமாறு.

காந்த ரூபி நாடகத்தின் இளவரசன் ஊர்கற்றிப்
பார்க்கையில் கண்களுக்குள் அகப்பட்ட அழகிய
மங்கைபற்றிய வருணனையில்.

சந்தையைப் பாராய் - பன்னி
சந்தையைப் பாராய் - பன்னி
சந்தையைப் பாராய்
மிக பல்லாருள்கள் - தீனமும்
மலிவாய்விந்தும் - சந்தையைப் பாராய்

இவளாரோ? எந்தஊரோ? என்னென்ன பேரோ?
இவளாரோ? எந்த ஊரோ? என்னென்ன பேரோ?
அவள் ஈரேழையும் ஆண்டுவந்தாளோ
அத்தினி, சித்தினி, முத்தனியுத்தமி..... அப்பப்பா
அத்திரவிழிச் சிரமாமணி, பத்தினிச்சாதிப் பெண்
மாதிவள்(ஆரோ)
இந்திரானி மேனகையோ என்னைப் பார்த்து
ஏந்தியையாள் வெகு சாந்த குணமது
அந்திரபுரண சந்திரனோ முகம் அப்பப்பா
.....
கஞ்ச மலரீற் கண்டஞ்சும் பொன்வல்லியோ
காமன்றியோ கந்தன் குறவள்ளியோ
பஞ்சவர்ணக்கினி ரஞ்சித மோயிவள்..... அப்பப்பா

விந்தை மிகுந்திலங்கும் மேலேற் அருள் விளங்கும்
விளப்பரிசுத்த மட்டக்களப்பு நகரைச் சேர்ந்த
உயர்ந்தலவிய அத்தான்குடி இத்தான்குறிச்சியில்
கூறும் நனி மிகுந்த மீராபள்ளியைச் சேர்ந்த (சந்தை)

தேங்கனி மான்கனி தோப்புர் மான்கனி
சேர்ந்த வாழையின் கனி யானை வாழையின் கனி
இதர வாழையின் கனி மதரவாழையின் கனி
இரும்பண கண்கள் ரகம் மிகுந்த
தரும் கொய்யாக் கண்கள் ஒருபுகதி

எழுந்தவாரியாக எந்த இடத்திலும் பாடும்
திறமை இவருக்கிருந்ததால் இவரைப் பலர் சரஸ்வதிப்
புலவர் என அழைத்தனர். இவரது இலக்கிய இலக்கண
அறிவினை அறிந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப்பேரவை
அதன் அங்கத்தவராகவும் அவரைச் சேர்த்துக்
கொண்டது. அவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கும்
சென்றுள்ளார்.

தேட்டு மீன் ஒருகண்ணிசிறையா மீன் கூவிரால்
நெரள் மணலை ஊர் திருக்கை உழவை காலை
வேட்டும்கொடுவாய் றெய்யின் வேளாய் பாணயின்
வெண்கணை கறாவும தத்தம் வண்ணப்படி நிறைந்த
மீன்கள் வீற்றிருவார் விவகைன் கேட்டு
வாங்கி வீற்றிருவார் ஒரு புகதி

மாட்டுக்கறிபுடன் வெள்ளாட்டுக்கறி கொழுக்க மாக்கறி மரைக்கறி வாள்ளோழி முயல்கறி கோட்டு சேவலின் கறி வீட்டு சேவலின் கறி கோழிக்கறியும் கவுதாரிக்கறியும் உள குறிச்சியின் நார்ப்பும் நிறந்தவிறும் இறைச்சிக் கசாபும் ஒரு பகுதி

புராணப்படனம்

புராணம் வாசித்துப் பொருள் சொல்லும் தமிழ் இலக்கிய மரபு, மன்னாரிலும் புத்தளத்திலும் முஸ்லிம் புலவர்களின் பொருள் சொல்லும் இலக்கியப் பெருமைகளாக மெருட்சுட்டப்பட்டு முஸ்லிம்களின் முக்கிய இலக்கிய அங்கமாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. சீறாப்புராணம், முகிதீன் புராணம், ஆலிபு நாயகம், இராஜமணி மாலை போன்ற முஸ்லிம் காப்பியங்கள் படிக்கப்பட்டு முஸ்லிம் புலவர்களால் பொருள் சொல்லப்பட்ட மரபு 19ம் நூற்றாண்டின்பின்னரும், தனிச் சிறப்பாக இலக்கிய நிகழ்ச்சியாக மக்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்று விளங்கியது. புராண விரிவுரைகள் என்றும் அழைக்கப்பட இம்மரபு 1960கள் வரை எருக்கலம்பிட்டி, தாராக் குண்டு போன்ற இடங்களில் நடைபெற்றுள்ளது.

1970ல் மறைந்த டாக்டர் சுகுமார் புலவர் எம்.எம் முஹம்மது ஷரீபு சீறாப் புராணம், முகியத்தின் புராணம் போன்ற புராணங்களுக்கு கு விரிவுரையாற்றுவதில் புகழ்பெற்று விளங்கினார். வவுனியா மாவட்டத்தில் இவரது புராண விரிவுரைகள் தொடர்ச்சியாக நடந்துள்ளன. மார்க்க புராண விரிவுரையை அவர் தமது தொழிலாகவும் கொண்டு புராண விரிவுரைகளுக்காக இலங்கையின் பலபாகங்களுக்கும் சென்று புராணவிரிவுரைகள் ஆற்றியுள்ளார்.

1960ன் ஆரம்பத்தில் பள்ளிவாசல்துறை சி.மு. வீட்டிலும் பல இரவுகள் அவர் தொடர்ந்து சீறாவுக்கு விரிவுரைகள் ஆற்றி மக்களை மகிழ்வித்துள்ளார். சிலாபத்துறை புதுவெளியைப் சிறப்பிடமாகக் கொண்ட ஹபீபு முஹம்மது மரைக்காயர் J.P. (1923), புலவரும் புராண விரிவுரையாற்றுவதில் புகழ்பெற்று விளங்கினார். சீறாப் புராணம், நவமணிமாலை, முகையத்தின் புராணம், குதுபு நாயகம், இராஜ நாயகம், ஆறிபு நாயகம் போன்ற முஸ்லிம் புராண இலக்கியங்களுக்கு எருக்கலம்பிட்டி, விட்டத்தல்தீவு, பெரியமடு, தாராபுரம், வவுனியாவில் உள்ள சாலம்பைக்குளம், குடுவெந்த புளவு, பாவற்குளம் போன்ற ஊர்களில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் முன்னிலையில் தொடர்ச்சியாகப் பல இரவுகள் புராண விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

1921ல் பிறந்த முசுலிமைச் சேர்ந்த கவியப்பா என்று மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட டீ.ஹபீப் முஹம்மது புலவரும் புராண விரிவுரையில் பயிற்சி பெற்றவராகவிளங்கினார். இவர் அகதி வாழ்வை

புத்தளம் பிரதேச கண்டர் குழியில் 1990ல் ஆரம்பித்த போது 1993ல் இப்புலவரைச் சந்திப்பதற்காக அங்கு சென்று இக்கட்டுரையாசிரியரிடம் ஹபீப் முஹம்மது புலவர் யானைக்காதல் பாடலைப் பாடிக்காட்டியதோடு முகியத்தின் புராணத்தின் காப்புவிருத்தத்திற்கான புராண விரிவுரையையும் நிகழ்த்திக் காட்டினார். அக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்த புலவர்களும் மன்னாரிலும் புத்தளத்திலும் பல புராணவிரிவுரைகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். புத்தளம், திகழி, பள்ளிவாசல் துறை, கல்பிட்டி போன்ற ஊர்களிலும் இந்தியப் புலவர்களும் உள்ளூர்ப்புலவர்களும் பொருள் சொல்லும் அல்லது புராண விரிவுரை செய்யும் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளனர்.

தொடரும்.

வேதூரளம்

கெடுபீடிகள்
நிறைந்த மக்கள் பேரணி
கொஞ்சநாளாய்
குறைந்திருக்கிறது - இங்கு
சந்தோசம் - எங்கும்
கிவான்க் கிடக்கிறது

இன்று
அந்த வழியால்தான்
குமார்களும்
சதாக்களும் சுதந்திரமாய்
செல்கின்றனர்

அந்தச் சாவுடியில்
பல குண்டுகள்
வெடித்த தழும்புகள் மட்டும்
நடம் மாறவில்லை

குரல்கள்
அறுக்க முனையும்
வட்ட மேசையின்
நிலை கண்டு
நான் மட்டும்
அந்த வழியால் செல்லும் போது
யோசிக்கிறேன்
குமார்களும் சதாக்களும்
வைத்த தழும்பு
முறைகளை
அறிவதற்காய்.....??

-மருதநிலா நியாஸ்-

நூல் வெளியீச்சம்

நூல் : சிறுபான்மையினர் சில அவதானங்கள்
ஆசிரியர்: எம்.எம்.எம். நூறல்ஹக்
வெளியீடு-மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்
சாய்ந்தமருது-05

சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகள் என்பது ஒன்றன்று பல்வேறு மையங்களையும் தளங்களையும் வேறு பாடுகளையும் கொண்டவை. பெரும் பான்மையினம் சிறுபான்மை இனம் மீது “அடக்குமுறை” என்கின்ற பதம் நம் நாட்டில் பாரிய யுத்தத்தையே கட்டவிழ்த்து விட்டு நிற்கிறது.

சிங்களப் பேரினவாதம் சிறுபான்மையான தமிழ் முஸ்லிம் சமூகத்தின் மீது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தொடரப்பட்ட சதி முயற்சிகளின் வெளிப்பாடுகளை உரிய நேரத்தில் அடுத்த சமூக மக்களின் சிந்தனைக்குக் கொண்டு வருவதில் முனைப்புடன் ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றார் எம். எம். எம். நூறல்ஹக் அவர்கள். தற்கால இனமுரண்பாடு சம்பந்தமான விடயங்களைத் தேடுபவர்களுக்கு ஏற்றவகையில் அரசியல் அறிவார்ந்த கருத்துக்களையும் ஆதாரபூர்வமான தகவல்களையும் கொண்டு “சிறுபான்மையினர் சில அவதானங்கள்” எனும் நூலை நூறல்ஹக் அவர்கள் தம் இரண்டாவது நூலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இந்நூல் மிகக் கூர்மையாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

இந்நூலானது வெறும் தகவல் தீரட்டாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் ஒர் ஏரி நீரல்ல. அது இடையறாது சலசலத்து ஓங்கக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் மையப்பிரச்சினைகளின் இரத்த ஆறு. இந்த இரத்த ஆற்றின் வெள்ளோட்டம் மாற்றுமன்றி செல்வது போலத் தோன்றினாலும் மாற்றிமாறி ஆட்சி செலுத்தும் கட்சிகள் இரத்த ஆறின் ஓட்டத்தில் வேகத்தை கூட்டுகின்றன. புதுப்புது வடிவங்களில் இன ஆதிக்கம் தோற்றம் பெற்று இனவுணர்வைக் கக்குகின்ற பொழுது மேலும் இம் முரண்பாடுகள் வலுப்பெறுகின்றது. இவர் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களால் சிறு பான்மை மக்களது சுயம், தனித்துவம், பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகியவை பாதிப்பும் நிலையை மிகுந்த நயக்கத்தன்மையோடு இரத்த வெள்ளோட்டம் ஓடும் ஆற்று நீராக காட்ட முற்பட்டிருப்பது அவர் தம் சார்ந்துள்ள எழுத்தின் மீது கொண்டுள்ள அத்த ஈடுபாட்டினால் என்பதைவிட முன் விபரமும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைய அரசியல் சூழலில் இனவுணர்வு விழிப்புணர்வு பெற்று வெறியாட்டம் ஆடும் நிலையை வெறும் காட்சிப் பொருட்களாய் மாத்திரம் பதிவு செய்யாமல் இப்போக்கிலிருந்து சிறுபான்மை சமூகத்தினரது பாதுகாப்புக் குறித்தான ஒரு மத்தியஸ்தத்துடன் பிரக்கையூர்மாக பதிவு செய்யும் செய்திகளையும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் விடயங்களுக்கு சிந்தனைகளையும் கூறுகின்ற ஒரு நூலாகக் கொள்ளலாம்.

இந்நூலிலுள்ள கட்டுரைகள் யாவும் நான்கு வகை அரசியல் அடிப்படைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன என்று நூலுக்கு தகவுரை எழுதிய அரசாங்க நிர்வாக உத்தியோகத்தரும் பிரபல எழுத்தாளருமான ஏ. எல். எம். பரீஸ் அவர்கள்

குறிப்பிட்டுள்ளார். அவையாவன,

1. இலங்கையின் முக்கியமான விடயங்களில் அரசியல், அதன் அடிப்படையில் அதிகாரம் பெற்றியங்கும் ஆணைக்குழுக்கள், சிறுபான்மை மக்கள் மீது அவற்றின் தாக்கம், அத்தகைய மாற்று ஆலோசனைகள்.
2. தேசிய அரசியலில் அரசியல் கட்சிகளின் போலித்தனங்கள், தில்லுமுல்லுகள், கூட்டுக்கள், ஒப்பந்தங்கள் அவற்றின் சாதக, பாதகமான அரசியல் முன்னெடுப்புகள்.
3. வடக்கு-கிழக்கு மாகாண தமிழ் அரசியல் கட்சிகளின் நடவடிக்கைகள் அவர்களின் காய் நகர்த்தல்களில் உள்ள பலவீனங்கள் அவைபற்றிய காரசாரமான விமர்சனங்கள், இனப்பிரச்சினை, தமிழர்களின் பாரம்பரிய அம்சங்கள்.
4. இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளின் சமுதாய மீதான தூர நோக்கின்மை, அவற்றில் தொக்கி நிற்கும் போலித்தனங்கடும் முரண்படும் விடயங்கள். முஸ்லிம்கள் மீதான ஏனைய சமூகத்தினரின் சந்தேகங்கள்.

இவ்வாறான பல சிறப்பம்சங்களை வரலாற்று ரீதியாகவும் ஆதாரபூர்வமாகவும் உரிய நேரத்தில் மக்கள் மன்றத்திற்கு கொண்டு வந்து அவர்களது பிரச்சினை பற்றிய கருத்தாழத்துக்குச் சென்று சிந்திக்கத் தூண்டியும், அவை முக்கியமல்ல அடிப்படையான வேலைக்குச் சென்று அறிஞரீதியைப் படுத்தறிந்து, அதற்கு மாற்றிப் பற்றிய சிந்தனைகளை முன்வைப்பதிலும் அவை மேலும் பரவாமல் தடுப்பதிலும் அவை எவ்வாறு தோற்றம் பெறுகிறது. அதை முனையிலே கிளின் எறிந்து விடுவது மிக முக்கியமானது அவை அரசியல்லே காலம் காலமாய் முக்கிய அரசியல் சாசனமாய் பங்கு வகிக்கின்றது. இதற்கு எது முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் கவனக் செலுத்தி தனக்குள்ள எழுத்தாற்றலை நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1910-1931 வரையிலான இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறைமையும் 1931-1978 வரையிலான பிரதேசவாரி பிரதிநிதித்துவ முறைமையும் 1978லிருந்து இன்றையவரை நடைமுறையிலுள்ள விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறைகள் தான் இனத்துவ அடக்குமுறைக்கு வழிவகுத்தன. இந்தச் சூழலின் எண்ணக் கருக்களை சரியான தகவல்களுடனும் நிதானத்துடனும் பதிவு செய்துள்ளார். இனத்துவ வெளிப்பாடு முதலில் இந்த இடத்தில்தான் வேருன்றி நிற்கிறது என்பதை மிகையாகக் கொண்டு இரு கட்சி ஆட்சி முறைதான் மிக முக்கிய காரணியாக இருந்து வருகிறது என்ற கூற்றை நிரூபித்துக்காட்டும் கட்டுரை இந்நூலில் “கதறிடு இலங்கையின் 11 பாராளுமன்றங்கள் - ஒரு பார்வை 1947-2000” எனும் தலைப்பால் முதலில் இடம்பெறுகிறது. இது இந்நூலுக்கு முதற்கட்டுரையாக அமைவது மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழர்கள் பிரச்சினையானது ஒரு தேசப்பிரகார வரலாற்றுக்குரியது. இனப்பிரச்சினை பற்றி பேசுவதற்கு தமிழர்கள் பிரச்சினைகள் தீராதவரை நாட்டில் நிம்மதி ஒன்றைக்காணவே இயலாது. தமிழர் பிரச்சினை என்பது பெரும்புத்தமாக வெடித்து என்னவே

சமாதானம் என்ற நிலைநின்று ஒரு பாசாங்கு காட்டுகின்ற அளவில் நாடு இன்று உள்ளது. சமாதானம் தேவை என்று வாயால் மட்டும் பேசுவோர் உண்டு. ஆனால் அது நிரந்தரமாகத் தேவை என்று ஏற்றுக்கொள்பவர யாரும் முதலில் இலங்கை சூழ்நிலையால் இலங்கைக்கு விமோசனம் இல்லை. நாட்டின் எதிர்கால நம்பகத்தன்மையும் உறுதிப்பாடும் கேள்விக் குறியாகவே உள்ளன. நாடு விமோசனம் பெற வேண்டுமெனில் முதலில் தமிழர் பிரச்சினைக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என "தமிழர் பிரச்சினை தீர்வுவரை இலங்கைக்கு விமோசனம் இல்லை." என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை விழிப்புணர்வைத் தூண்டி நிற்கிறது.

நூலில் மற்றுமொரு முக்கிய கட்டுரையான "கல்முனை கரையோர மாவட்டத் திட்டம் இலங்கையில் நிர்வாகத் திட்டத்திற்கு குட்பட்டதே." இலங்கை வாழ் அனைத்து முஸ்லிம்களின் அங்கீகாரங்களையும், அடையாளங்களையும் நம்பகத்தன்மையையும் ஓரளவு வெளிப்படுத்தும் கல்முனை கரையோரப் பிரதேசத்தை நிர்வாக மாவட்டமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து வலியுறுத்தும் கட்டுரை அப்பிரதேச முக்கனது சமூக உணர்வையும் தூய்மையையும் குறிதோண்டிப் புதைக்க முற்படும். இனவாத வக்கீர் உணர்வுடன் சூட்சுமத் திட்டம் வகுப்பார்களுக்கு சாட்டை அடியாகவும் அதேவேளையில் அப்பாறை மாவட்ட குடிசனத்தொகை, வாக்காளர் தொகை, நிர்வாகம் மாவட்டம் தேவை என்பதற்கான பின்வணிகளின் வரலாற்றுப் பார்வை, அரசியல் அணுகுமுறைகள், எதிர்ப்புக்கள், நியாயமான தீர்மானங்கள் எனப் பல விடயங்களை கட்டுரை படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது.

இந்நூலை வாசிக்கும் பொழுது இஸ்லாத்தின் பார்வையில் தனித்துவமான பண்பாடு நாகரிகம் பற்றிய மிக முக்கியமான அறிமுகக் குறிப்பும் "தனித்துவமான இஸ்லாமிய பண்பாடு, நாகரிகம்" எனும் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது இக்கட்டுரை, இலங்கை இனமுரண்பாட்டுச் சூழலில் முஸ்லிம்கள் கட்டாயம் தேடிப்படிக்க வேண்டியவை. பல நல்ல செய்திகள் அதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பண்பாடு, நாகரிகம் தான் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களிடமும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஏனென்றால் இந் தனித்துவ அடையாளங்கள் தான் இலங்கையில் ஏனைய சமூகத்தவர்கள் வாரும் சூழலிலிருந்து விடுபட்டு நெருக்கடியற்ற சமூக சூழலில் வாழ்வதற்காய் தங்களையே அர்ப்பணித்துள்ளார்கள். இது இஸ்லாமிய தனித்துவ மார்க்கத்தின் செயல்முறை மட்டுமல்லாமல் இறைவழிபாட்டில் அருட் கொடையையும் உள்ளடக்கியதாகும். எனினும் இதனை இந்நூலாசிரியர் இந்நூலில் பதிவு செய்வதற்கு முக்கிய காரணம் தற்கால இலங்கையில் இளந்தலை வெளிப்பாடு இருப்பதனால் முஸ்லிம்களுக்குக் கொள்வனவு அடையாளங்கள் இருப்பதை குறைப்படுத்த எடுத்துக் கொண்டவையாகும்.

இலங்கைத் தேர்தல் முறையில் மக்கள் தீர்ப்பும் அரசியல் அமைப்பு மாற்றங்கள் குறித்து மக்களே சிந்திக்கவும் அது பற்றி விமர்சிக்கவும் முனைந்துள்ள மையம் அரசியல் அமைப்பில் நெருக்கடிக்காலங்களில் அவதானிக்கலாம். 1978ல் யாப்பு முறையை கொண்டுவரும் அதிகாரங்களால்

தமிழ் மக்கள் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறுகளோ பெரிய செலவுகள் திட்டங்களோ சிறந்த வழித் திறவு கோல்களோ அரசியல் சூழலில் இல்லை. அப்படி நிறைவேற்றக் கூடிய தீர்வொன்று உருவாகி மீண்டும் ஜனநாயக வழிக்குத் திரும்ப வேண்டுமெனில் நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் யாப்புமுறைப் பட்டை உடைக்கவேண்டும். நாட்டில் அதைத் திறக்கக் கூடிய சாவிக்க் கொத்துக்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம். நாட்டில் சமாதானத்திற்கான தடைகளையும் எதிர்மறைபொருட்களையும் சுட்டிக்காட்டி இலங்கை அரசியல் சூழலின் குறைபாட்டைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். இவர் குறிப்பாக சாதாரண பெரும்பான்மையும் மக்கள் தீர்ப்பும் அரசியல்மையப் பாற்றியமைக்கப் போதுமானதா? எனும் தலைப்பிரான கேள்வியுடனே இன்றுள்ள அரசியல் நெருக்கடியைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

இத்தகைய தீவிரமான இனவாத வரலாற்றுப் போக்கின் பெரும் பகுதியைத் தான் எம்.எம்.எம்.நூயல்ஹுக் நூலின் உள்ள இடப்பகுதிக்கு கட்டுரைகளிலும் பதிவுசெய்துள்ளார். சிறுபான்மையினரின் அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டு மறுக்கப்படுவதையும், அதைப்பாதுகாப்பதற்கான உத்தரவாத மின்மையையும் பற்றிய பல விபரங்களைக் கட்டுரை கூறுகிறது. பாதிப்புற்ற இனக்குழுக்கள் சம்பந்தமான கையாண்டி செய்ப்படுகின்றன. அது Liberation என்ற கோட்பாட்டை முக்கிய தளமாகக் கொண்டு Nationalities உருவாக்கம் பெற்று பிரகடனம் செய்யும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள், முஸ்லிம், தமிழ் சமூக மக்களின் பண்பாட்டுத் துறை தொடர்பான முன்னிலைப் பங்குகள், அநீதி இழைக்கப்பட்ட இனக்குழுக்களுக்கு நியாயமான தீர்வுகிடைக்க வேண்டுமென்ற குரல், கொடிய யுத்தத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து சமாதானம் பூத்துக்குலுங்கச் செய்வதற்கான கருத்தானோசனைகள், இனத்துவ முரண்பாட்டுச் சிக்கற்பாடுகளின் பல வடிவங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் போன்றவை ஆசிரியர் நூலில்ஹுக் நேரடியாகவே விபரிக்கிறார். இதில் இடம் பெற்றுள்ள தகவல்களும் நேர்மாறாக அல்லாமல் அப்படியே உள்ளதை உள்ளவாறு பிரதி செய்தியப்பட்டுள்ளது. புலிகளை ஒதுக்கிவிட்டு சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. இலங்கை அரசியலில் ஜனநாயக கலவரம், சிவப்பு நலம் கூட்டு, தடம் மாறும் இடதுசாரிகள் போன்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இலங்கை இனவாத வரலாற்றின் புகழ்பெற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் இடயங்கள் புதுமையாய் நிறைவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. முஸ்லிம்களின் மிகமுக்கிய பிரச்சினைகளும் அவர்களது வேட்கைகளும் நூலில் எதிரொலிக்கின்றன. முஸ்லிம்களுடைய நியாயமான சுயநிர்ணயக் கோரிக்கைகளை சிங்களச் சமூகமும் தமிழ் சமூகமும் தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சிறுபான்மையான தமிழ் முஸ்லிமாகிய நமக்கு எந்தப்பகைப்புலன்களும் இருக்கத் தேவை இல்லை என்ற செய்திகளும் கவனத்தில் கொண்டு எடுத்தாராய்ந்துள்ளார்.

இடி ஆசிரியர் குரன் 8 ரவிவர்மாவின் முகவுரையில் கூறுவது போன்று உண்மையிலேயே இந்நூல் "சிறுபான்மையினர் சில அவதானங்கள்" என்ற நூல் வரையறையும் தாண்டி ஆவணமாக உயர்ந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டு அளவுக்கு இந்நூலில் மிகத் தேவையான செய்திகள் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது என்பது பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

என்னும் இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் யாவும் மிகுந்த அவதானத்துடன் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் நூலாசிரியர் உசாத்துணைக்குப் பயன்படுத்திய நூல்களின் பெயர் பட்டியல்கள் பத்திரிகைகளின் பெயர்கள், பிரசுரங்கள் ஆகியவற்றை முறையப்படி பின்னிணைப்பாகச் சேர்த்திருந்தால் இன்னும் வலுவாக அமைந்திருக்கும் எனலாம். நூற்றுலகம் மேலும் இதுபோன்ற நூல்களைத் தர வேண்டுமென்பது என் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இ.அ.

சென்ற தொடர்.....

நூல் : நல்லதொரு வீணை செய்தே

ஆசிரியர் : எஸ்.நாட்டுதன்

(சிறுகதைத் தொகுதி)

'புருஷஸ்சனம்' எனும் கதை பெரிதாகக் கற்பனையினை வலிந்து கட்டிக்கொண்டு கூறும் கதையல்ல இது அன்பின் இறுக்கத்தினால் கணவன் மனைவிகளுக்கிடையே நடைபெறும் அந்தரங்கமான 'ஊடல் கூடல்' என்ற உணர்வு நிலை மிகவும் அப்பட்டமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் எந்தவிதமான விரசுப் பார்வையோ சிக்கலோ சிடுக்கோ இல்லாமல் கதை மென்மையாக உள்ளது.

ஏழ்மை பற்றியும், ஏழ்மை கல்வி உள்ளவியல் பற்றியும் தற்கால கல்விப் போதனை முறைகளில் மாணவர்கள் பாடசாலை செல்லாமல் சுயமாக கல்வி கற்கலாம் என்றும் அல்லது பாடசாலை சென்று ஆசிரியர்களின் துணையோடுதான் கல்வி கற்கலாம் என்றும் பலத்த விவாதங்கள் கதையோட்டத்தில் பொறிபறக்க நடந்து கொண்டிருக்கையில், தனக்கு கல்வி புகட்டிய ஆசானை எக்காலத்திலும் மறத்தல் இயலாது என்ற உயர்பண்பை உணர்த்த எடுத்துக்கொண்ட கதையம்மதான் 'அனுவாதம்' எனும் கதை. இக்கதை முழுக்க முழுக்க கல்வியல் வாழ்வை மட்டுமல்லாமல் பார்க்காமல் சோகச் சித்திரங்களையும் பிரதிபலிக்கக் கூடியதாக உள்ளன.

இக் கதையில் இழையோடும் அம்சங்கள் தற்கால சிறுகதை படைப்புக்களில் காணப்படுவதில்லை. அவ்வாறு காணப்பட்டாலும் சிறுவர்களை வன்முறைக்குத் தூண்டும் கதைச் சித்திரப்புக்களைத்தான் இலக்கிய உலகம் காட்டுகின்றது. இக்கதைப் பாதிரித்தில் தோன்றும் பரிதாபம் என்னும் மாணவன் அடிப்பையில் மணப் பாதிக்கப்பட்ட வன்முறையாளனாக இருந்த போதிலும் குணரட்சி என்னும் ஆசிரியர் அவனை அடி சறுக்கினை வன்முறையாளனாகப் பார்க்காமல் அதுவும் தன் மகன் பசந்தனுக்கு அந்தி இழுத்தவன் என்று கூடப் பார்த்தாலும் அவனை குறி வைத்துத் திருத்தும் நல்லாசானாய்காட்டி எதிர்காலத்தில் ஒரு வைத்திய அதிகாரியாய்ப் பார்க்கிறார் என்றால் கல்வி உள்ளவியல் அடிப்படையில் மாணவனை அணுகி நல்வழி காட்டுகிறார். மேலும் மாணவனுக்கு குற்றத்தை பெரிதுபடுத்திக் கொண்டோ பழி வாங்கும் எண்ணம் கொண்டோ கதைக்கான கருவை நகர்த்தாமல் குறிப்பாக மாணவனுது வளர்ச்சியை மட்டும் மையமாக வைத்து கதைகளை நகர்த்தி இருப்பது நன்றுதான்

எழுத்தாளமையின் சிறப்பம்சம் என்று சொல்லலாம்.

'சுய பரிசோதனை' எனும் கதை முற்றிலும் குடும்ப வாழ்க்கையில் பெண்ணாதிக்க நிலைவுலகைக் காட்டுகிறது. ஆன் ஸர்க்கம் உயர்பதவி, அந்தன்து ஆகிய முக்கிய அதிகாரங்களையெல்லாம் பெற்று வெளியுலகில் பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்திருந்தாலும் இல்லற வாழ்க்கையில் தலைவன் என்ற பதவி வகிக்கின்ற வேளையில் எழும் தீரம் சங்கடங்களையும் மனவுளைச்சல்களையும், சகிப்புத்தன்மைகளையும் பற்றிய கசப்பான அறிகுறிகளை கோடிட்டுக்காட்டும் கதையம்சங்களைக் கொண்ட கதையாகும்.

தந்தையின் கட்டுப்பாட்டின் மார்க்கக் கல்வியை கற்றுத் தேறி அவரது விருப்பத்திற்கேற்ப பெரும் சீரவரிசையோடு ஒரு அழகிய பெண்ணைத் திருமணம் முடித்து பாடசாலையில் கல்வி புகட்டும் ஆசிரியராகவும் ஒரு அதிபராகவும் இன்னும் சில விசேஷத் தன்மைகளைப் பெறுகின்ற ஒரு குடும்பத்தலைவர் புற வெளிச் சூழல்களை நிர்வகிக்கக் கூடிய ஆளுமை, ஆற்றல், அறிதிறன் சில அவருக்கே உரித்தான தனித்தன்மைகளை மட்டும் கொண்டு இயங்குகின்றாரே தவிர தம் சொந்தக் குடும்ப வாழ்வில் மனைவியின் ஆதிக்கமும், பிள்ளைகளை தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலையும், சுதந்திரமாய் செயற்பட முடியாத நிலையும் இங்கு தலை குவி வைத்துள்ளது. வீட்டில் நடக்கும் காரியங்களில் தன்னாதிக்கம் செலுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. அதில் முனைந்து தோற்றுப் பின்வாங்கி நெஞ்சில் திராணிகளற்று நிற்கும் குடும்பத்தலைவர்களை அதிகார ஆட்சி செலுத்துகின்ற மெளலியின் வாப்பாவுடன் பொருந்திப் பார்க்கத் தூண்டா விட்டாலும் அத்தகைய சிந்தனையை முன்வைக்கும் இக்கதை நேரிய குணம் படைத்த குடும்பத்தலைவனாக மெளலியின் வாப்பாவைக் காட்டினாலும் இறுதிச் சந்தர்ப்பத்தில் திருமணச் சந்தையில் மகனை ஏலத்தில் விற்கதால் மகனின் குடும்ப வாழ்வியலில் சுய கெள்வரவங்கன் தலை கீழ் மாற்றம் பெறுகின்றன. மிக நீண்ட காலச் சித்திரவதைக்குள் தம் மகனை தந்தை ஆளாக்கி விட்டார். ஆனால் படியாத தந்தை கொண்டுள்ள அதிகாரத்தை மகனை நன்கு படித்தவர்களால் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியவில்லை. விணைவாக, கோழைத்தனமானதோர் வாழ்வியலை படித்தவர்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். எனினும் படித்தவர்கள் எத்தருணத்திலும் தான் கற்று கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதில்லை. தம் மனோ இச்சைக்கு உடன் அடிபணிந்து விடுகின்றார்கள். இவர்கள் கொடிய சீதனச் சந்தைப் புழுக்கத்திற்கு அடிபட்டுப் போவதை கதையோட்டத்தில் பெரிதாக உணர்த்தாமல் விட்டாலும் அது மிகத் துல்லியமாக விளங்குகின்றது. நவீனத்தின் இக்கதை வாசகர்களுக்கு ஆத்ம நேயத்தை உண்டு பண்ணக் கூடியதாகும்.

'சிவந்தி வலையும் கூட்டுப் புழுக்களும்' எனும் கதை நாய்மையான காநால் உருவாக்கத்துக்கும், இந்நல்லுருவுக்கும் அடித்தளமாக இருந்த போதிலும் நாட்டில் குடி கொண்டுள்ள கொடிய இனப்பிரச்சினையானது இரு உள்ளங்களையும் ஆத்ம சத்தியோடு இணைந்து வாழ இடம் கொடுக்கவில்லை. காரணம் வாசகருதான் நகரும் சகையுமாய் குறித்த

கதையில் வரும் சரிவங்களுக்கும் வாழ்கிறார்கள் என்றாலும் எல்லாவளவு கலப்புத்திருமணங்கள் செய்து இன இக்கலிப்பத்தை விதைத்தாலும் இனமுறுகல் இனமுறுகலாகவே இருந்தது. சீயாமனா ஒரு தமிழ் மாதகை, அவளது காத்தலன் ஒரு முஸ்லிம். அவளது இனத்தவரால் கொலை செய்யப்பட்டு காத்தலனை செய்தி அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ மிக நீண்ட நாட்களாய் வாழ்நாள் பூராய் தன்னுட்பர் காத்தலன் வருகைக்காய் காத்திருக்கும் பரிதவிப்பை உணர்ந்தும் இக்கதை நெஞ்சில் ஆணி அடித்தாற்போல் சொல்லுகிறது.

நன்றித்தனின் மற்ற கதையில் வருவது போலவே 'பெரிய நளன்' என்ற கதை முடுக்கிலும் சீதனச் சந்தையில் விவையோரும் படித்த அலுட்டத்து வாலிபர்கள் அடிபடுகிறார்கள். அதிலே சீதனச் சந்தைக்கு விலை போவதா அல்லது குறுக்கே நிற்கும் ரீஜ ஆன்மக்களுக்கு கட்டுப்படுத்துதலா எனும் கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் நரகர்களும் நயபர்களும் சகஜமாக நடமாடுகிறார்கள். அவர்கள் கற்று கல்வியில் பெரிய தளம், சுவர்க்குற்ற சித்தலம், முட்டிக்குறும், படிப்பதவளியும் இல்லாத கெட்ட பண்பாடு என்ற குறைபாடுகள் நிறையவே உண்டு. ஆனால் தங்கள் சீதனச் சந்தைக்கு விலையோனால் இக்கதையில் வரும் வாலிபர்கள் கற்பனையில் உலவும் ஐயப்பது வயது மாலினி போன்ற ஒரு அந்நியப் பெண்ணைத் திருமணம் முடிந்தது போலாவான் என்ற செய்தியை கதாசிரியர் சிறிது தொட்டு வைத்தாலும் வெளியே அமுத்தமாகச் சொன்னாலும் சீதனத்துக்கு விலையோகின்றவனுக்கு அதுதான் தண்டனை. பணத்துக்கும் புகழ்க்கும் என்று படிப்பது கற்பனையுக்கு மனைவி, பின்னாள்கள் குடும்பம் என்ற வாழ்வில் நிம்புண்டு இல்லை. வாழ்விலேயும் இக்கதையோல் முன்னெச்சரிக்கைச் செய்தியோடு கருத்துக்கு சீதனச் சந்தைக்கு விலையோகும் ஆடவர்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்படி உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்.

'சீகானால்' கதையில் வரும் வம்பாக்கன் இப்போது மறைந்து விட்டார்கள் படித்த வம்பாக்கன் போகிறதே ஒழுக்கம் நெறிமுறைகள் கொண்டு மனித நேய உருவிலாவபின்னாள்கள் சமூகத்தை இன்று உருவாக்க முடியவில்லை. காலங்கள் பணத்தது நிற்கின்றன. முக்கன் சமூகத்தில் பெரும் புகழும் உயர் அந்தஸ்துடனும் வாழுகின்ற பங்கலைக்கடியு விரிவுசுரையாளர்கள் கூட தட்டிட்டு வாழ்க்கையை வகுத்து வாழ்வதில் தனிநிறைவு அடைந்த சக்தி வாய்ந்த ஒரு அறிஞராக விவங்கிய போதிலும் சாதாரண கடைவைத்து நடக்கும் அக்காலத்து வாப்பாமார்களுக்கு முன் சிறுத்துப்போன்றான். தியர் பிடித்து அக்காரத்தட்டின் வாடும் அக்க முடியாத தம் மனைவியார்களை அக்கடியும் கட்டுக்கடங்காமல் வளரும் தம்பின்னைகளை தனக்கு நெறிப்படுத்தி கல்வியில் உயர் வல்லுநர்களாக வளர்த்து திருமண வாழ்வு என்றால் அதற்கென சரிய விதமுறைகளை வகுத்து வாழ்ந்து காட்டிய வாய்ப்பாமார்கள் இல்லைபெயரில் மனைவி - கணவன் பின்னைகள் என்ற வாழ்க்கை மட்டுமல்ல உருக்கத்தில் எந்தத் துறையும் வளர வழியில்லை என்று தான் அறிந்த

வாழ்க்கை முறைகளை நம் முன் வைக்கிறார் நன்றித்தன்.

இறுதியாக திடம்பெரும் 'நிறைவு' எனும் கதை நூலில் சிறுதி நிறைவாக நிற்கிறது. இக்கதையில் 'நல்லா தம் கணவன் சிறுக்கதிற்குப் பின் நடத்தைமையில் மாற்றங்களும் கருத்துக்களின் குறுப்புகளும் சிந்தனையும் பித்தறல்களும் சர்வமும் உடைய கிராமியப் பெண் ஒருத்தி மேற்கத்திய லெளகீக நாகரிகத்திற்குள் முழுகி பாழ் கிணற்றுக்கிணையாக ஒரு மாதகை வாழ்க்கை தம் சகோதரியிடமும் குடி கொண்டிருக்கதைக் கண்ட சகோதரன் அவளை கர்மையா... வாத்த திறமையினாலும், சிறிவத்திறத்தினாலும் பூர் போட்டு மறுமையும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட தங்கம் போன்ற பழமைக்கால ஒரு குலப்பெண்ணாய் பின்வந்திரு முயற்சி செய்தார். அதில் வெற்றியும் காணப்பட்டன. எனில் ஆண் பெண் சமத்துவக் கொள்கை நிலைப்பாட்டில் உள்ள சில அம்சங்களின் சிக்கற்பாடுகள் முற்றி விளக்கங்கள் போதாது. எனினும் கதைமீதுள்ள முழுக்கச் சொல்லுது கலமலல், மேலதையே பெண்ணியல் வாழ்வின் அவலக்கோலங்கள் பற்றிய விமர்சனத்திலிருந்து விடுபட்டு பெண் வாழ்க்கை இந்த நிலையில் இருந்தால்தான் நல்லது என்று சொல்லுகிற அளவிற்கு கதை அமைந்துள்ளது எனலாம்.

தென்விடுக்குப் பங்கலைக்கடியு உபவேந்தர் எம்.எஸ்.ஏ.காதலின் முகவுரையும், அக்கரைப்பற்று தேசிய கல்லூரி அறிவுர் எம்.ஏ.உதயாபெண்பயின் அளித்துரைமும் கலந்து நூலின் நூன் பொருட்டாய் பகுப்பொருட்கள் பெற்றுத் துணை நிற்கின்றன. நூலாசிரியர் சிறுந்த நூலக வாசகன் வந்ததால் இந்திய எழுத்தாளர் ஆதலவின் சிறுகதைப்பிழைய தாக்கமீது அல்லது ப்பரமடி உணர்ப்பகுப்பாய்வின் சில கருத்துகோள்கள் ஆட்டுகொள்ளுக்குகிறோ என்று சந்திக்கக்கத் தூண்டுதலு.

"உலகம் முழுவதும் கல்வியாளர்களின் உடாவிடம் கூறாக இயங்கும் 'தான் கற்றுணன், தான் அறிந்தலன்' என்ற தனிமுறைப்புக் காரணமாக கல்வியியலாளர்கள், தாங்கள் கற்று நூல்களில் இருந்து மேற்கோள்களைத் திரட்டி எழுதுவதில் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுகின்றனர்." என்று கரும் கைவாசுப்பின் கற்று கலாநிதி க.பஞ்சாங்கம் அவர்கள் எழுதிய "தமிழ் இலக்கியத்திறமையு வரவாது" எனும் நூலில் பதிவு செய்துகின்றார். நன்றித்தனின் கதைப் போக்கும் ஒத்த தன்மையுடையவைகளைக் அமைந்து விடுவதற்கு ஒப்பொருட்கைகளிலும் ஆங்காங்கே நபிகள் நாயக்கதைமும், குர்ஆன் ஐந்தினையும், பூசோனையும், காத்தினையும், இராமகிருஷ்ணரையும் பிறறையும் மேற்கோள்காட்டி எழுதுவதிலிருந்து புலனாகும்.

ஆனால் இத்தரும் நிரம்பிய வாசியு வேண்டும். அந்தப் புலவழித்துவத்தின் நன்றித்தனின் எழுத்தில் துல்லியமாகத் தெரிகிறது. சிறுக்கை இலக்கிய வரலாற்றில் கல்வி உடையவல் பண்பாட்டை வைத்து நோக்குவதற்கான ஒரு நூல்

-இ.அ.-